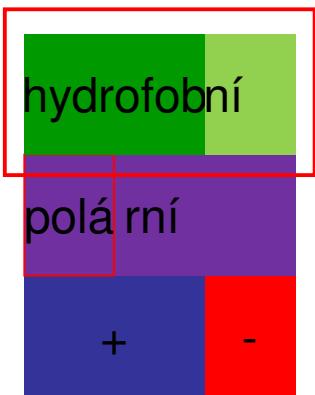

Minule: metody ... moduly

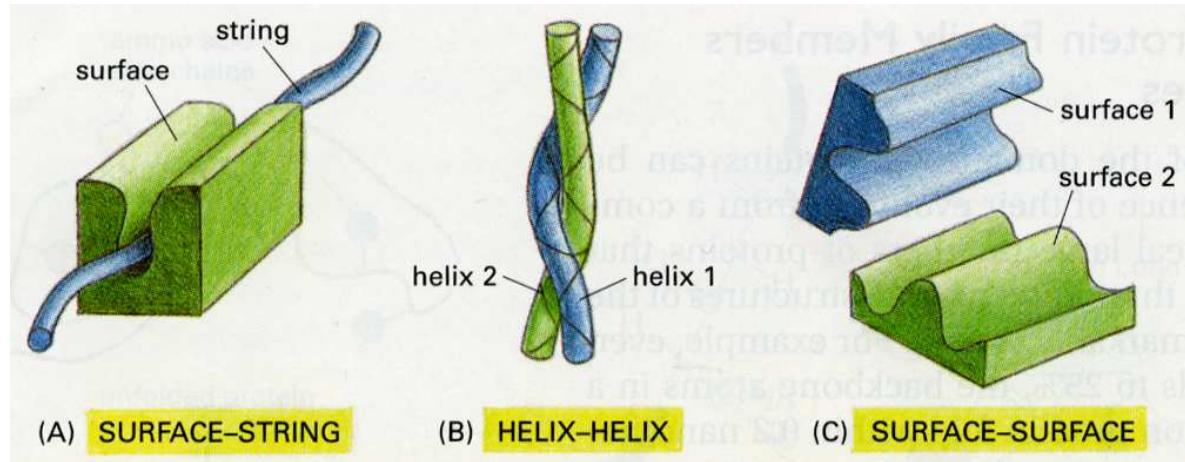
Osnova 2. přednášky

- protein-proteinové interakce (PPI)
 - charakteristika PPI
 - vliv post-translačních modifikací na PPI
 - inhibice PPI ...
- sestavování proteinových komplexů
- typy komplexů (adaptéry, lešení ...)

primární struktura

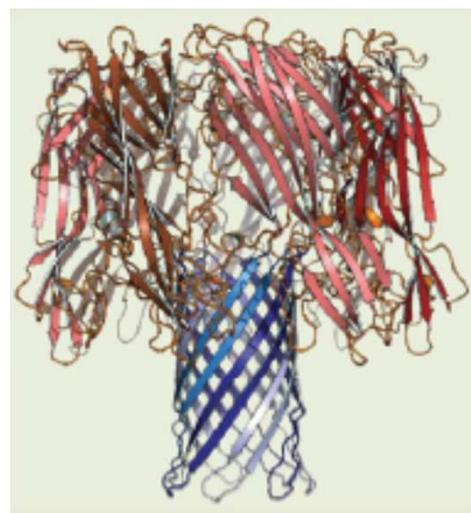

sekundární a terciární struktura

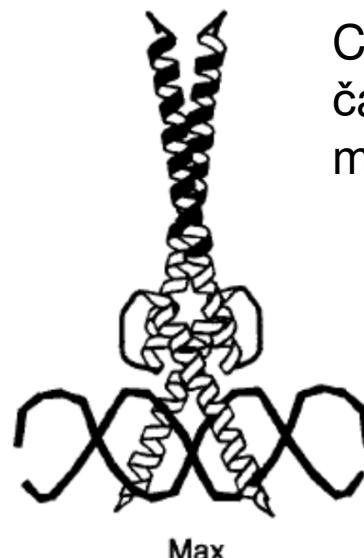
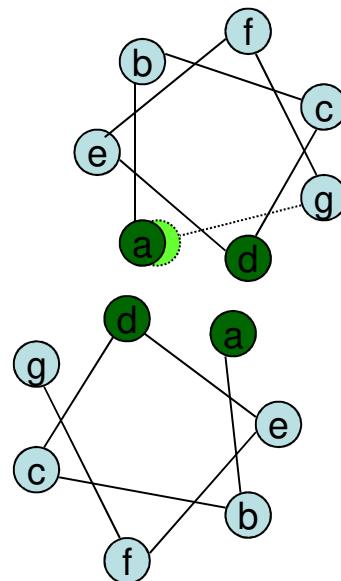
Komplexy se utvářejí (převážně) prostřednictvím protein-proteinových interakcí

- Polypeptidový řetězec má tendenci vytvářet sekundární struktury -> terciární struktury -> kvarterní tj. komplexy (stejné typy **nekovalentních** vazeb, kritérium minimální energie) (šroubovice a listy se k sobě skládají podobným způsobem)
- iontové, vodíkové, **hydrofobní síly** (kovalentní vazby - disulfidické můstky především u extracelularních proteinů)
- **vodíkové můstky** především u β -listů

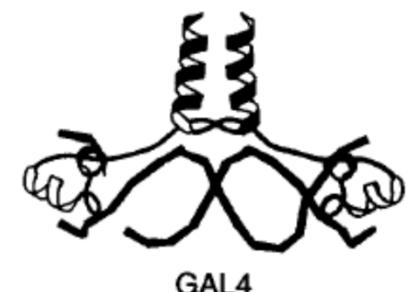

Komplexy se utvářejí (převážně) prostřednictvím hydrofobních protein-proteinových interakcí

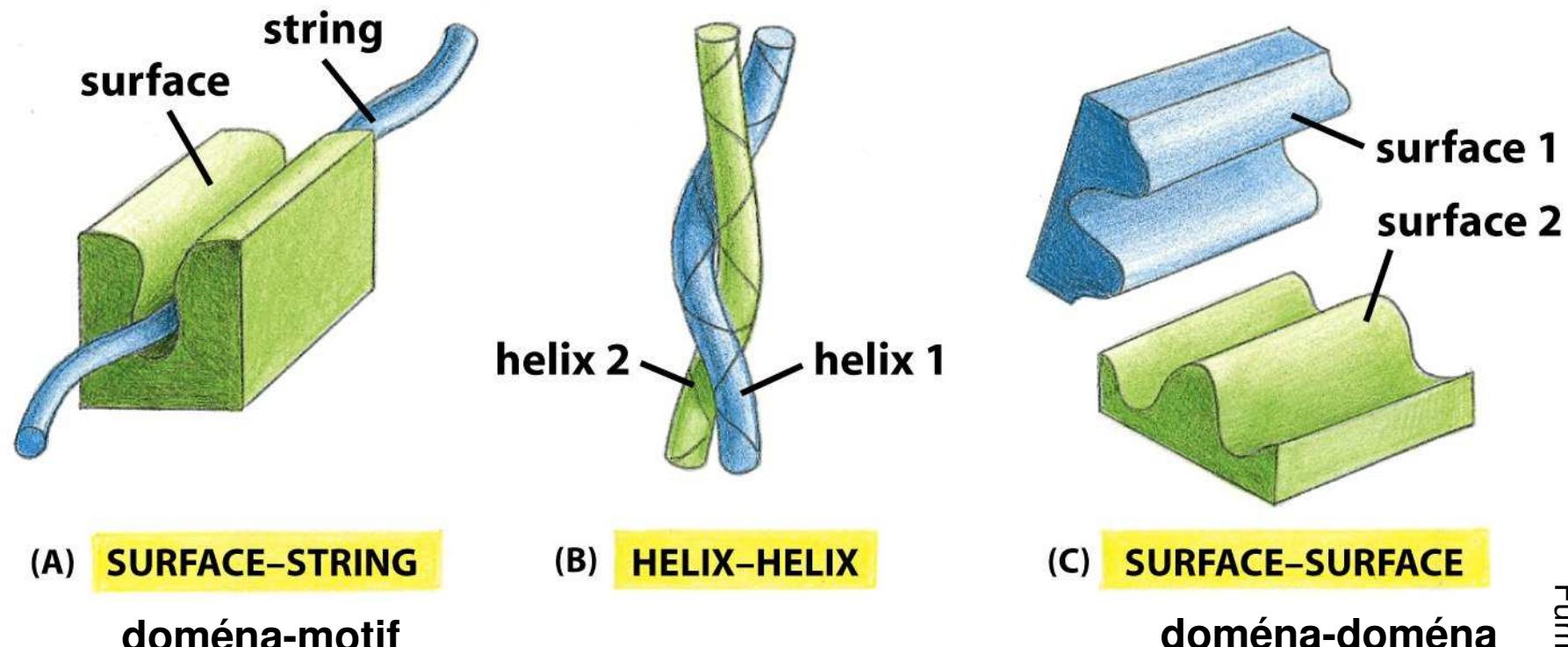
- **hydrofobní zbytky** jsou tlačeny dovnitř proteinu (nikoli do solventu) nebo do interakce (nejčastější způsob vazby)
 - součet hydrofobních sil je značný (převažuje u většiny interakcí)
 - hydrofobní povrchy se podílí na vytváření coiled-coil vláken

Coiled-coil doména je častým **dimerizačním** modulem proteinů

Typy protein-proteinových interakcí

(A) SURFACE-STRING

doména-motif

(B) HELIX-HELIX

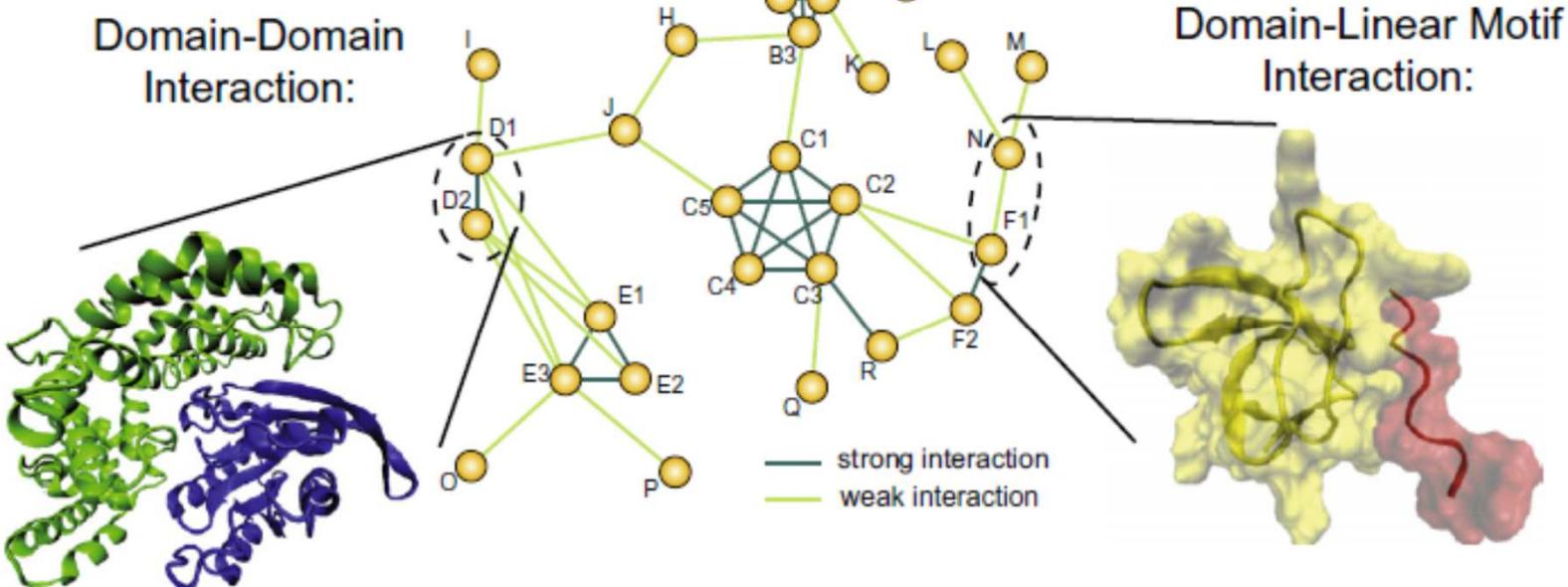
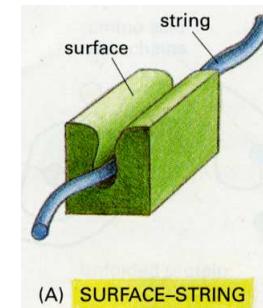
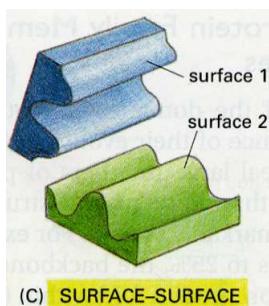
doména-doména

(C) SURFACE-SURFACE

- Ostatní domény/moduly lze definovat pouze obecně:
proteiny musí mít **komplementární tvar i charakter**

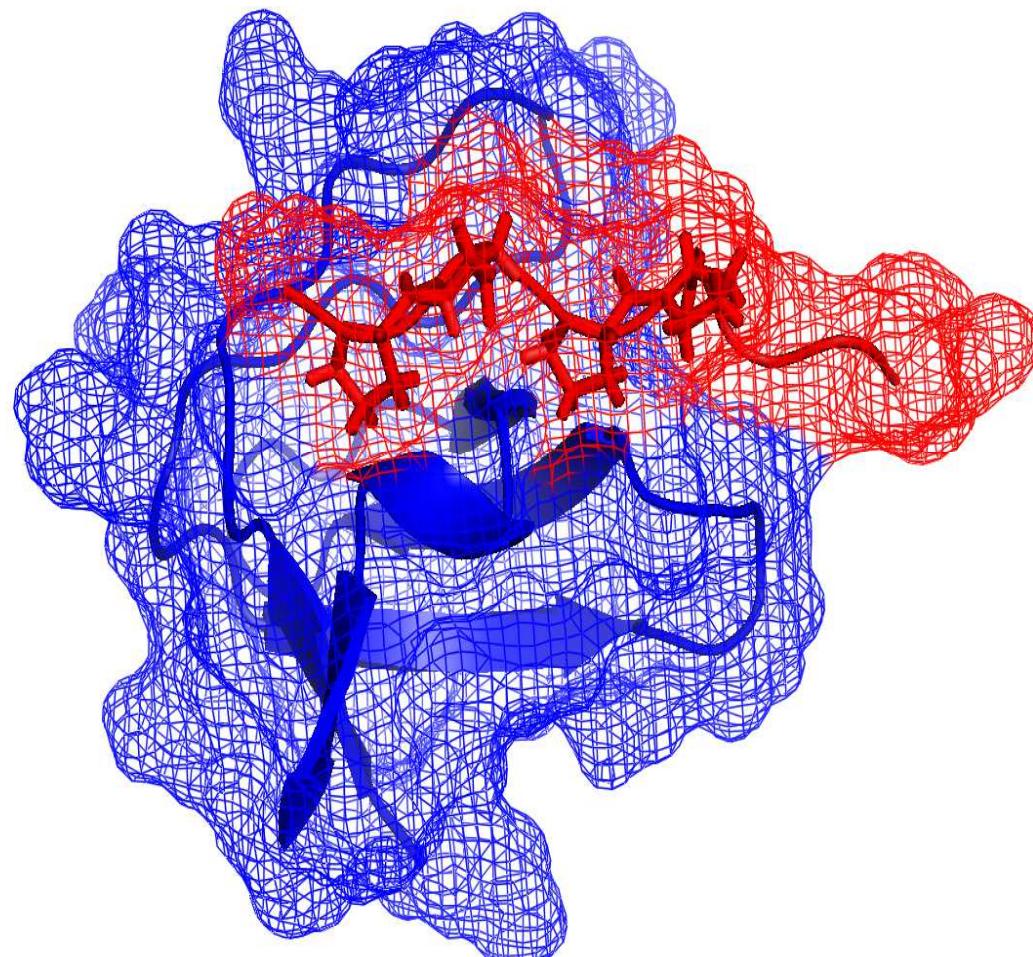
- Variabilita je velká – nelze je jednoduše definovat –
obtížná **predikce** (modelovat lze komplexy pro něž
existují již vyřešené struktury – CoZold, cvičení **CG031**)

silné vs slabé interakce

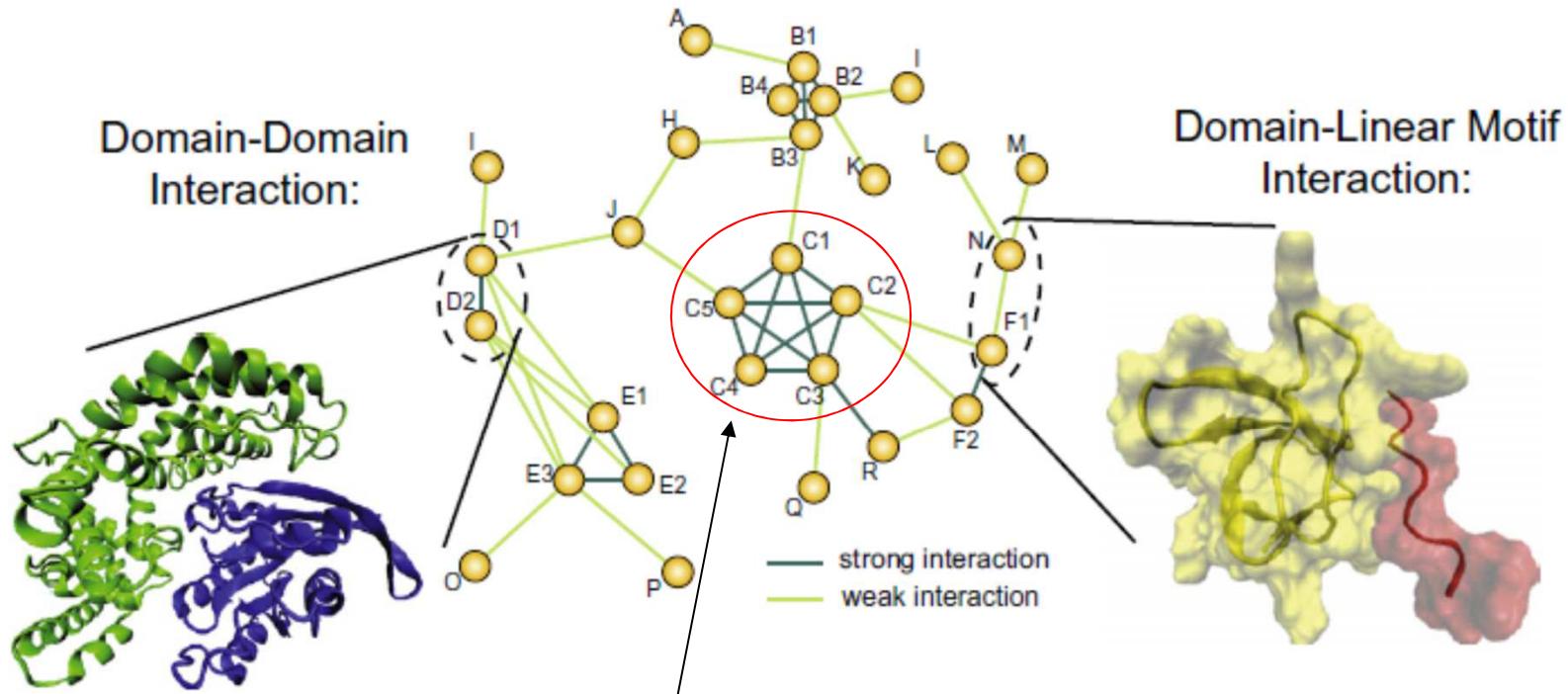

Bader et al, FEBS Lett, 2008

- Domain length from 25 - 500 AA
- Affinities: K_D nM to pM - stabilní/komplexy
- Rather stable interactions
- Examples: BTB(POZ), Ras-GAP, CARD
- Motif length from 3 - 10 AA $\sim 350\text{Å}^2$
- Affinities: K_D $\sim \mu\text{M}$ - přechodné interakce
- Rather transient interactions
- Examples: Sh3/PxxP, EVH1/FPPPPP
- regulace PTM - vazba na fosfo-, acetyl ...
- Interakční plocha $500-10000\text{Å}^2$ (vs pro ligandy $100-600\text{Å}^2$)

SH3 domény vážou **prolin-rich** (PxxP) peptidy PDB: 4RTV

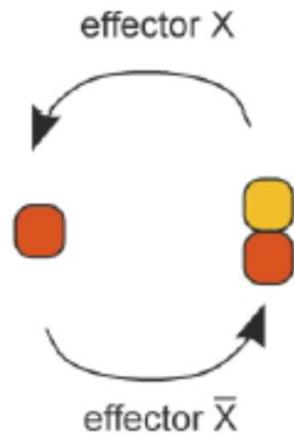

- Domain length from 25 - 500 AA
- Affinities: K_D nM to pM
- Rather stable interactions
- Examples: BTB(POZ), Ras-GAP, CARD

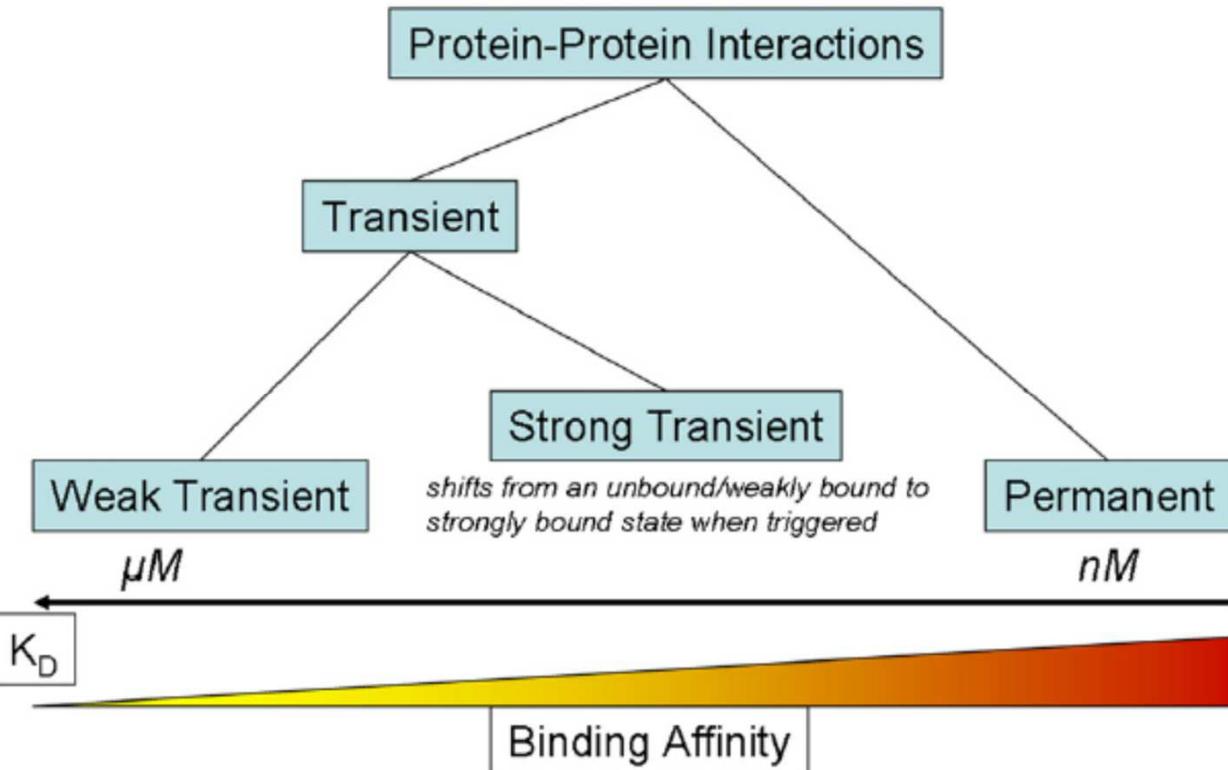
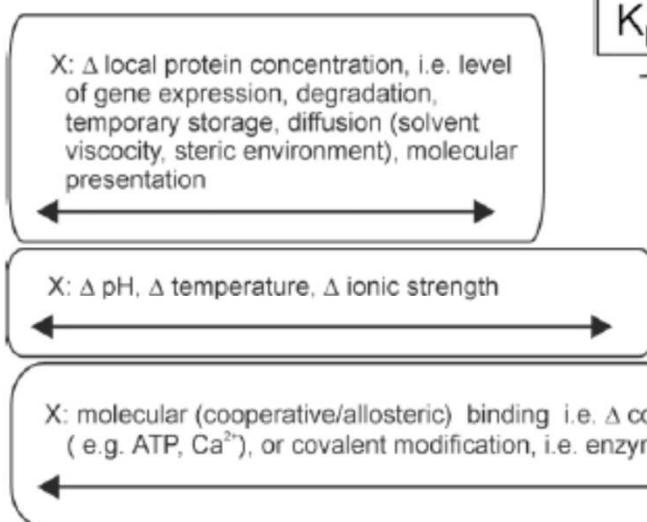
- Motif length from 3 - 10 AA
- Affinities: $K_D \sim \mu\text{M}$
- Rather transient interactions
- Examples: Sh3/PxxP, EVH1/FPPPP

- z analýzy protein-proteínových interakcií lze usuzovať na potenciální **stabilní komplexy** vs **přechodné interakce**
- variabilita interakčních povrchů je velká => variabilita PPI (nelze je jednoduše definovat)

*S jakými partnery a jak silně interagují vaše proteíny?
Jaké domény obsahují?*

faktory ovlivňující
vznik vazby?

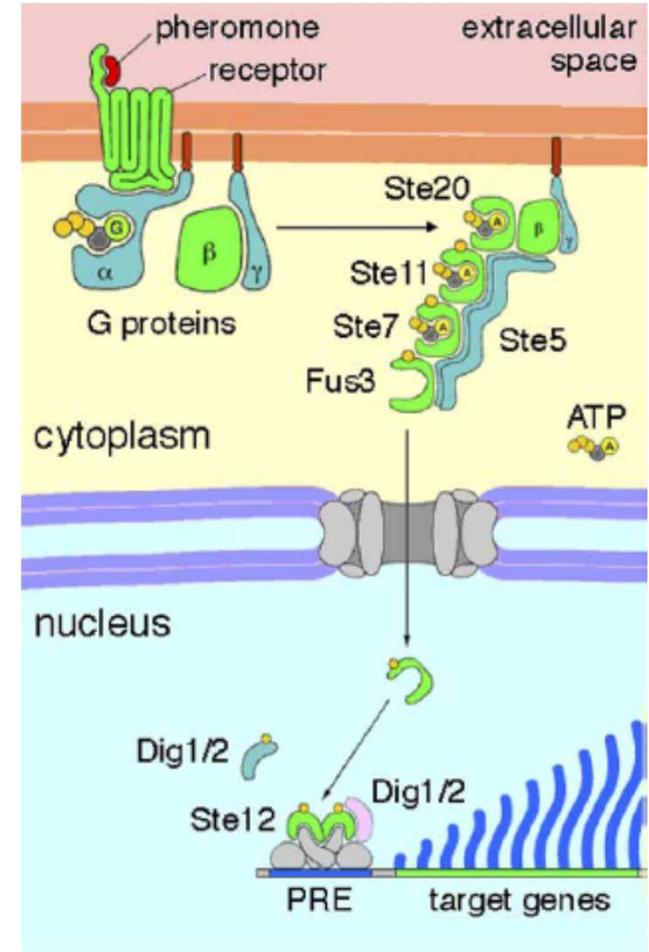
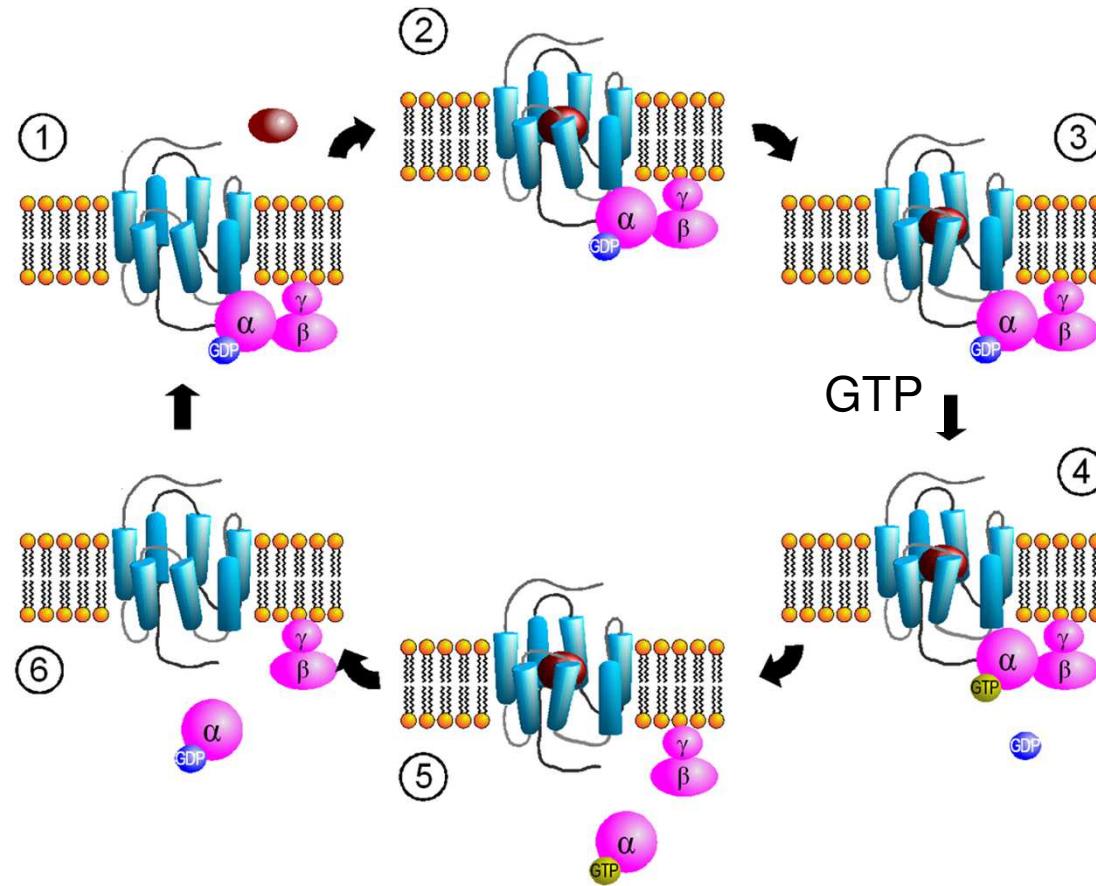
vazebnou afinitu mohou výrazně ovlivnit PTM
nebo vazba ligandu (G-proteiny)

weak complexes
small interfaces
no/minor Δ conformation

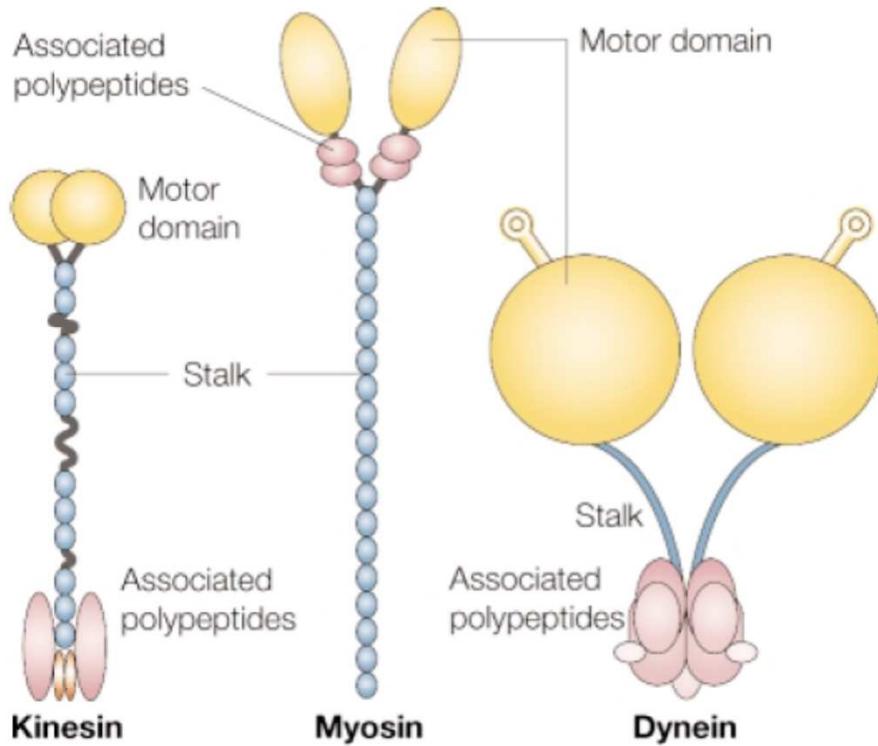
CONTINUUM

strong complexes
large interface
large Δ conformation

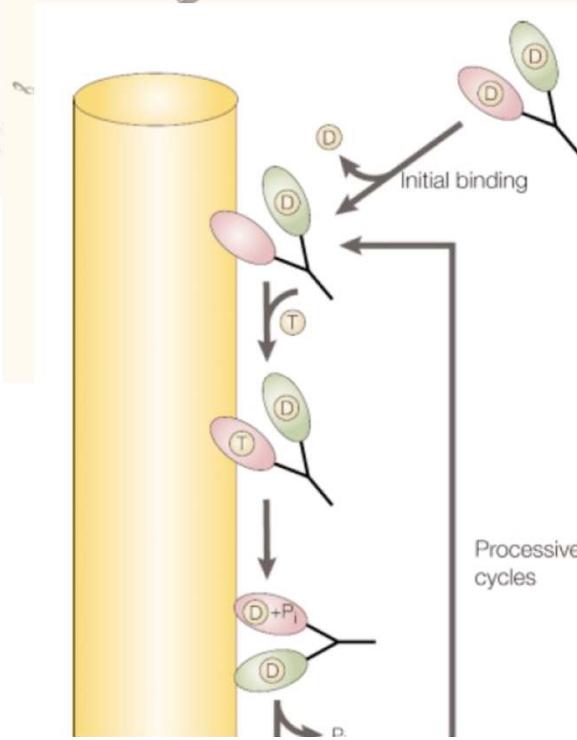
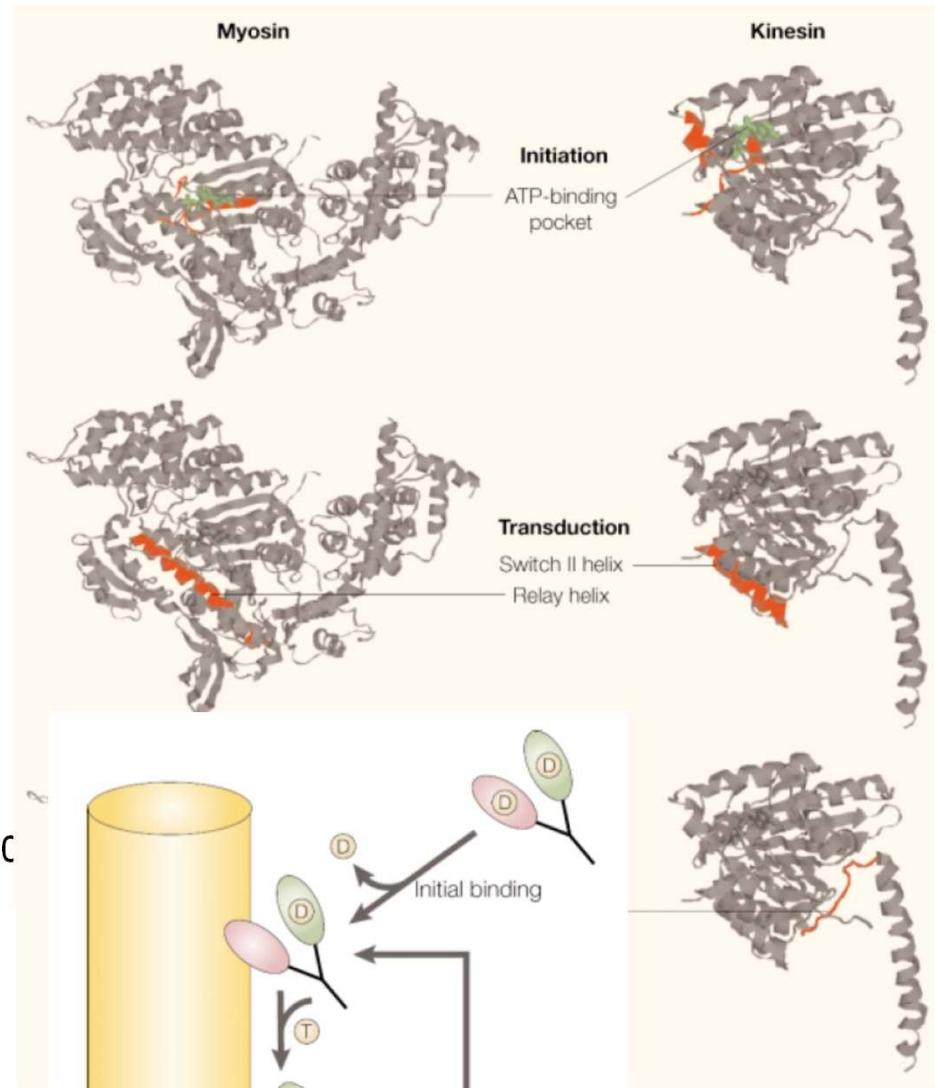
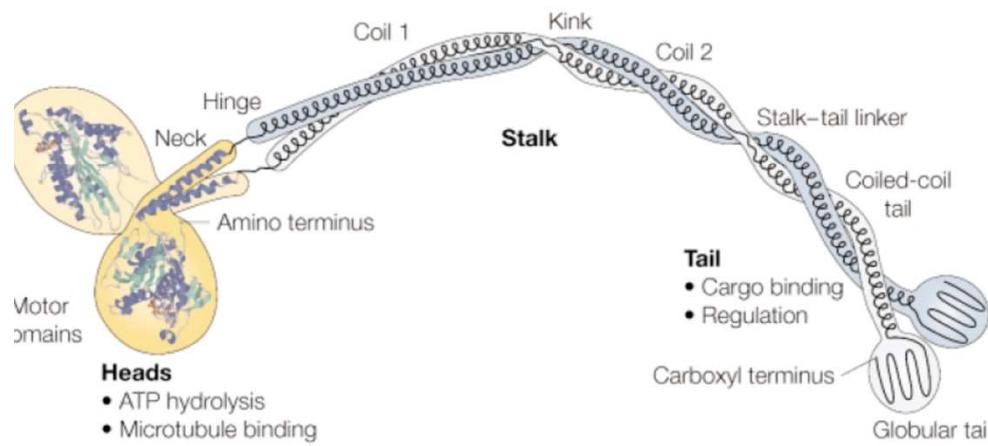
Nooren a Thornton, JMB, 2003
Perkins et al, Structure, 2010

Protein-proteinové interakce modulují velmi často GTP/GDP, ATP/ADP ... G-proteiny spolu interagují s 1000x vyšší afinitou za přítomnosti GDP než pokud je na G α navázané GTP (viz Ras)
– dochází ke konformační změně – „přenáší“ signál

Woehlke, NRMCB, 2000

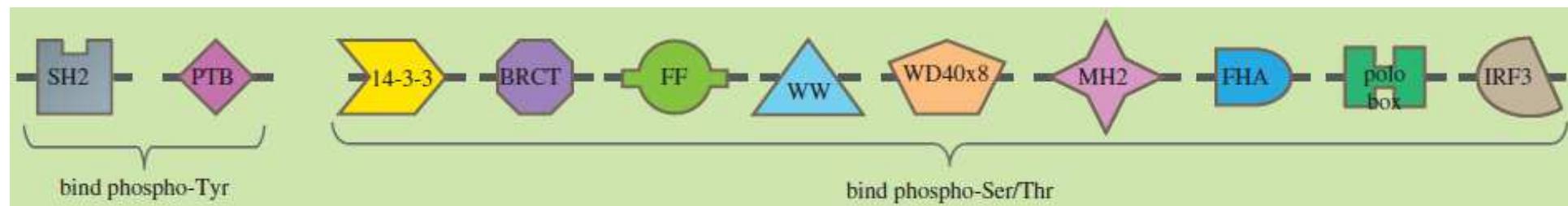
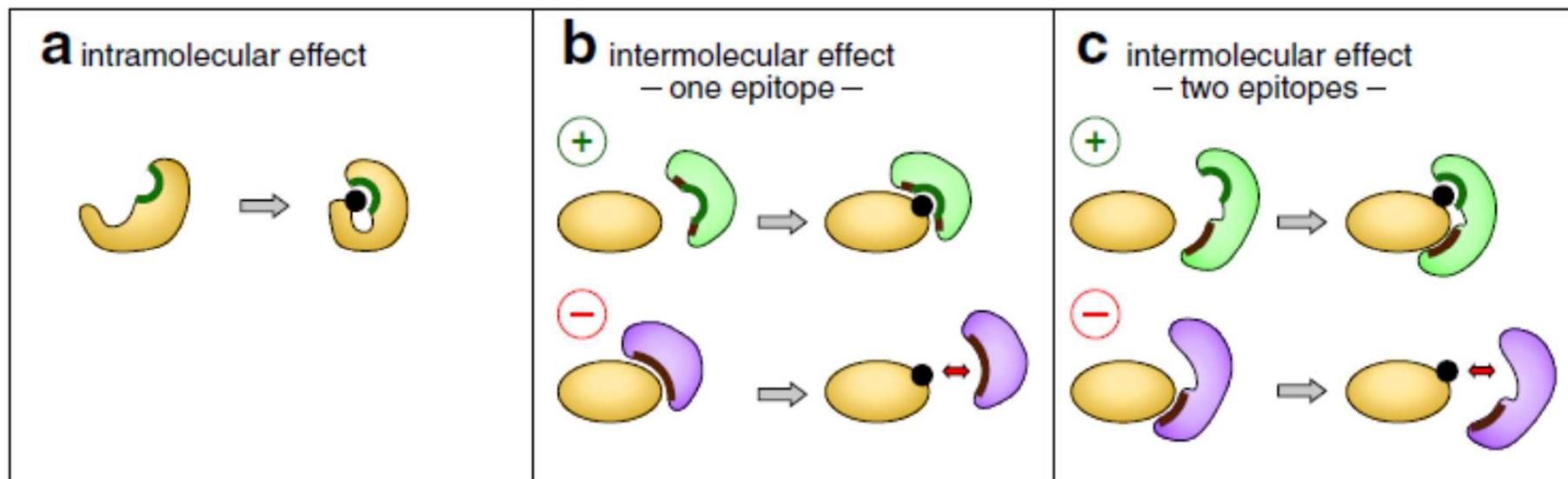

výskyt domén v různých organismech

<i>S. pombe</i>	<i>S. cerevisiae</i>		<i>H. sapiens</i>		<i>D. melanogaster</i>		<i>C. elegans</i>		<i>A. thaliana</i>		Interpro name
Proteins	Rank	Proteins	Rank	Proteins	Rank	Proteins	Rank	Proteins	Rank	Proteins	Rank
213	1	267	1	436	5	231	4	191	7	331	5
114	2	97	3	277	8	183	5	102	19	210	10
111	3	119	2	579	3	377	2	450	2	1,049	1
80	4	61	5	307	7	182	6	97	21	255	8
67	5	63	4	155	20	101	17	80	27	148	13
44	6	33	12	215	15	120	11	126	12	379	4
38	7	33	12	150	21	92	18	46	43	125	17
36	8	46	8	44	64	45	34	55	37	98	26
33	9	42	9	75	40	67	28	61	36	103	25
32	10	51	7	712	2	403	1	154	10	115	20
14	23	10	30	24	82	17	61	25	60	17	83
8	29	9	31	8	98	9	68	6	79	13	87
5	32	5	35	4	102	6	70	3	82	5	95
6	31	6	34	12	94	13	64	5	80	8	92
5	32	3	37	3	103	4	72	2	83	6	94
21	16	23	18	220	14	82	23	62	35	3	97
21	16	26	16	253	11	89	22	75	31	27	73
9	28	11	29	112	29	47	40	110	16	21	79
27	13	52	6	0	NA	0	NA	0	NA	0	NA
21	16	32	13	43	65	36	45	32	54	65	42
7	30	2	38	26	80	20	58	15	70	24	76

Vliv PTM na PPI

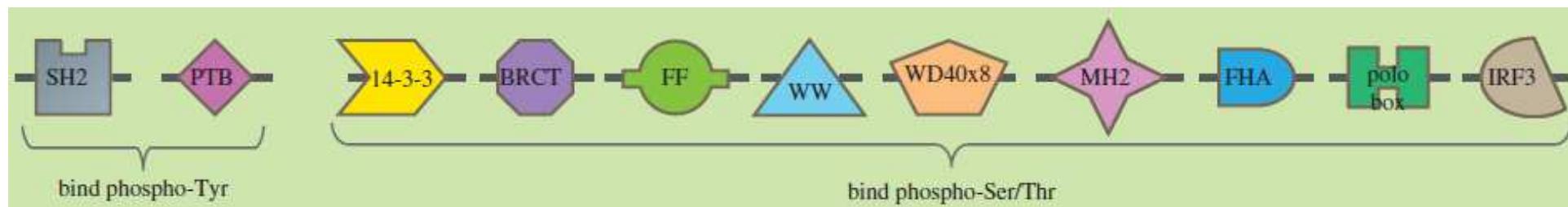
Post-translační modifikace mění povrch (tvar, náboj) – vytváří specifický nový povrch
- může blokovat nebo posílit vazbu partnera

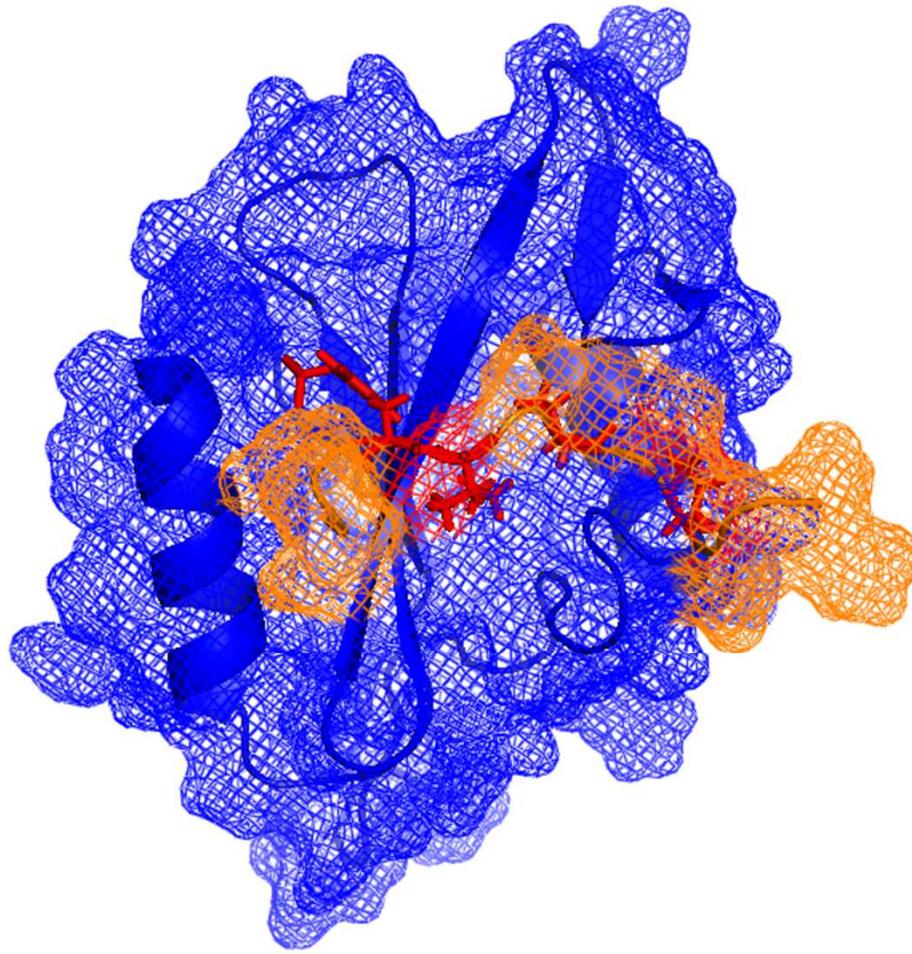

Vliv PTM na PPI

Post-translační modifikace mění povrch (tvar, náboj) – vytváří specifický nový povrch – mohou interagovat specifické vazebné domény - např. SH2 domény váží **fosfopeptidy** – dvě vazebná místa (fosfoTyr a peptid – peptid určuje vazebnou specificitu)

Modifikace	AMK zbytek	interakční doména
Fosforylace	tyrosin	SH2, PTB
	serin/threonin	14-3-3, WD40, WW, BRCT...
acetylace	lysin	bromodoména
metylace	lysin	chromodoména
hydroxylace	prolin	VHL β
ubiquitinace	lysin	UIM, UBA, CUE
SUMOylace	lysin	SIM

SH2 domény váží **fosfopeptidy** – dvě vazebná místa (fosfoTyr a peptid – peptid určuje vazebnou specificitu) – změna tvaru i náboje interakčního povrchu (PDB: 2PLD)

SH2 (a jiné) domény jsou často (jako moduly) součástí proteinů rozmanitých funkcí – provazují proteiny mezi sebou (přechodně, kondicionálně – regulace buněčných procesů)

Small GTPase Signaling

Ras-GAP

Nsp1,2,3

Rin1

Vav1,2,3

Chimerin

Kinases

Fps, Fer

Src, Csk, Ctk/Hyl,
Fgr, Fyn, Yes, Hck,
Lck, Lyn, Blk, Frk,
Brk, DJ697K14.1

Zap70, Syk

c-Abl, Arg/Abl2

Btk, Tec, Itk, Bmx

Txk

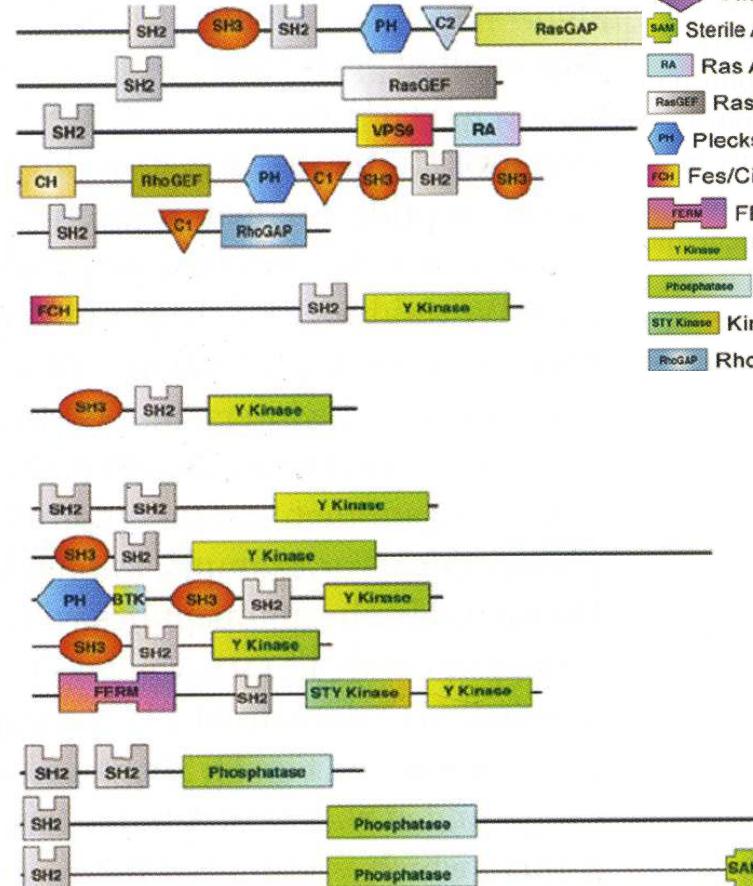
Jak1,2,3, Tyk2

Phosphatases

Shp1, Shp2

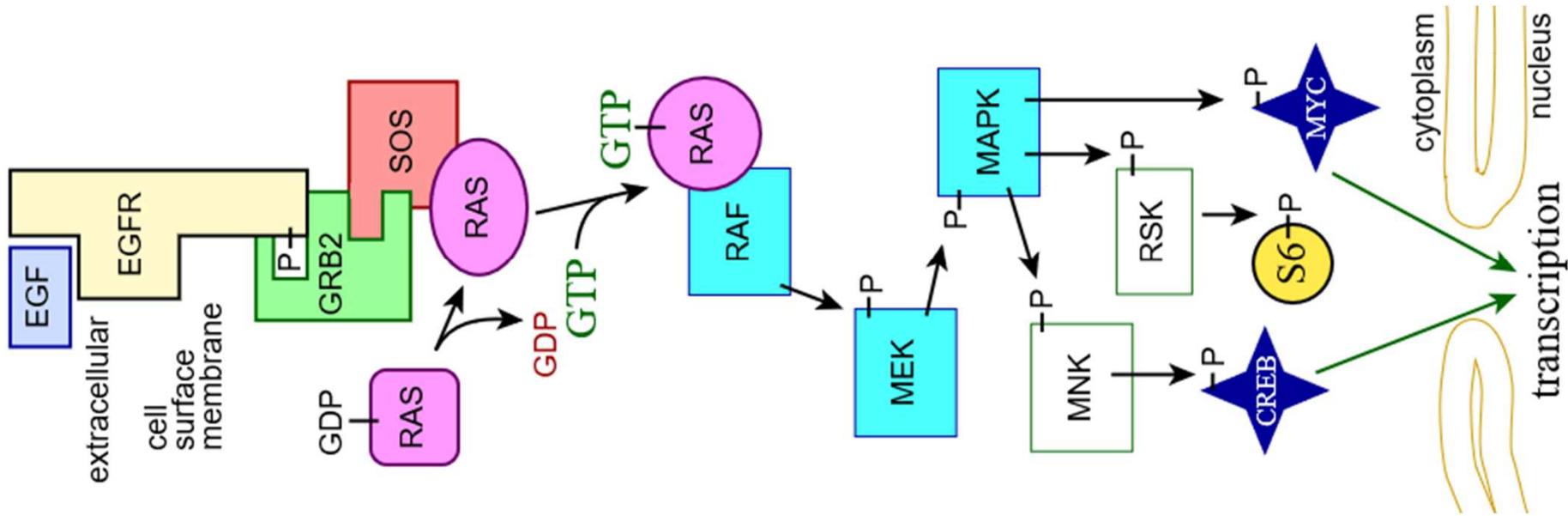
Ship

Ship2

Legend:

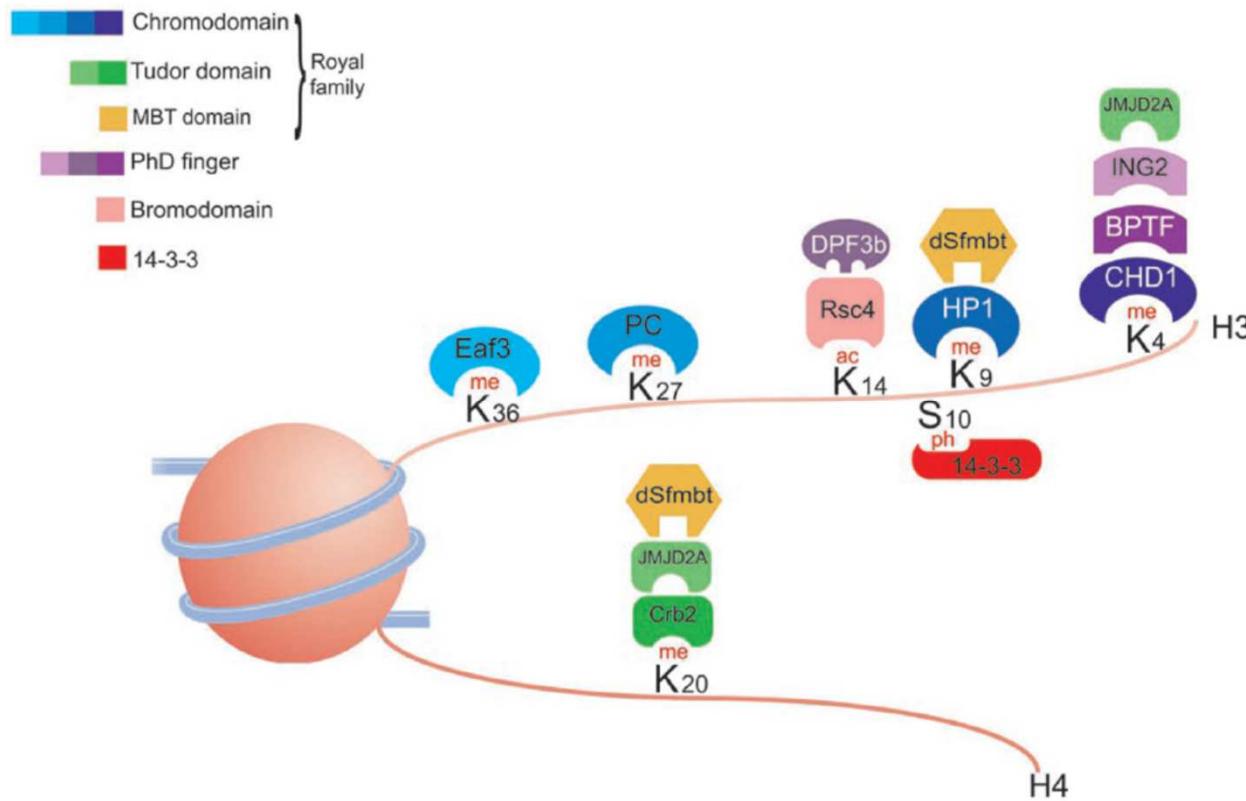
SH2	Src Homology 2	SH3	Src Homology 3
PTB	Phosphotyrosine binding domain		
SAM	Sterile Alpha Motif	C2	C1
RA	Ras Association	RasGAP	RasGAP
RasGEF	RasGEF	RING	Ring domain
PH	Pleckstrin Homology	BTK	
FCH	Fes/Cip 4 homology domain		
FERM	FERM	4H	4 helix bundle
Y Kinase	Tyrosine Kinase	S1	S1
Phosphatase	Phosphatase	CSZ	CSZ
STY Kinase	Kinase	VPS9	VPS9
RhoGAP	RhoGAP	RhoGEF	RhoGEF

Signální Ras dráha: EGF váže EGFR (aktivuje cytoplasmatickou kinasovou doménu = autofosforylace) – SH2 v GRB2 interaguje s EGFR - SH3 domény GRB2 dimerizují s prolin-rich doménou SOS – EGFR-GRB2-SOS je aktivní (SOS = guanin nukleotid exchange faktor) a odstraní GDP z Ras – Ras může navázat GTP (podobný G α , ale monomer) a interagovat s RAF kinasou - aktivuje se MAPK dráha

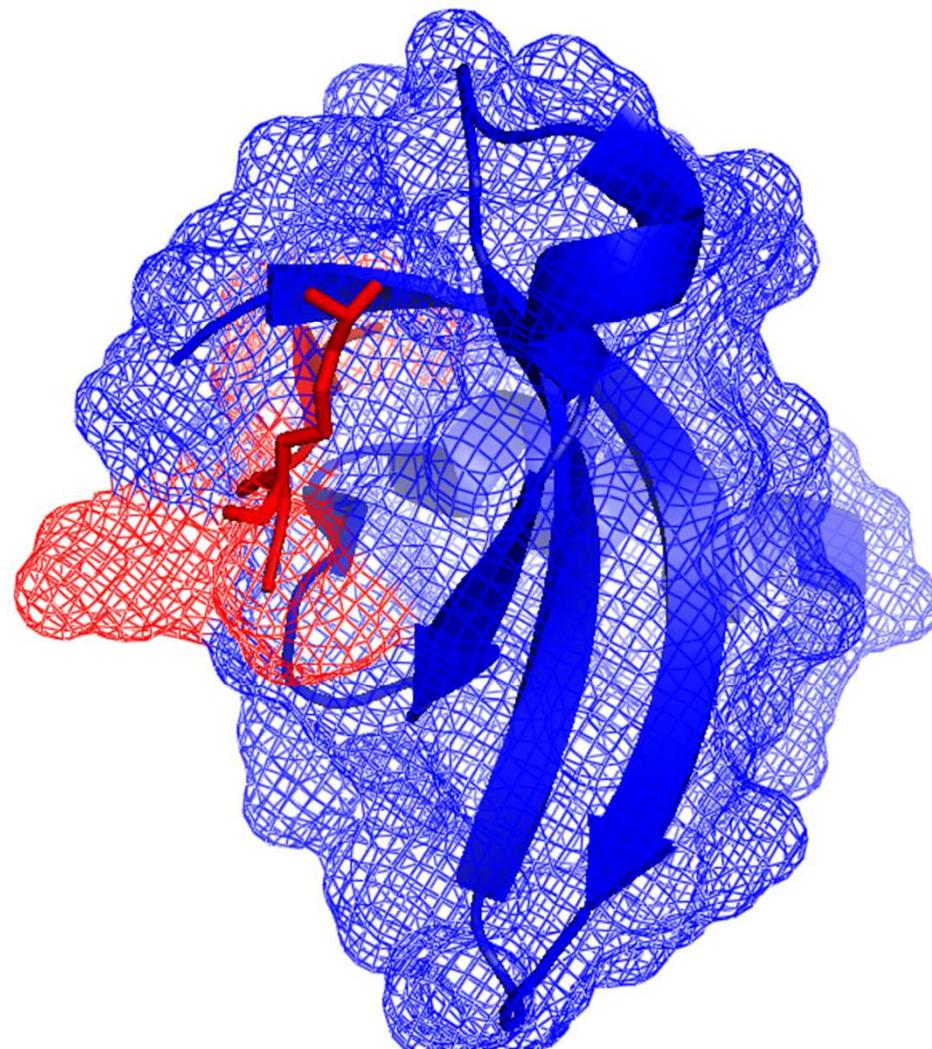
rakovina – Ras mutace stabilizující vazbu GTP mají za následek konstitutivní aktivaci (aktivace i bez EGF stimulu)

Vliv PTM na PPI – histony H3 a H4

chromodoména HP1 navázaná na H3 lysin K9 – heterochromatin ...

Bannister, Cell Res, 2011

chromodoména HP1 navázaná na H3 lysin K9 – PDB: 1KNA

Bottomley, EMBO rep., 2004

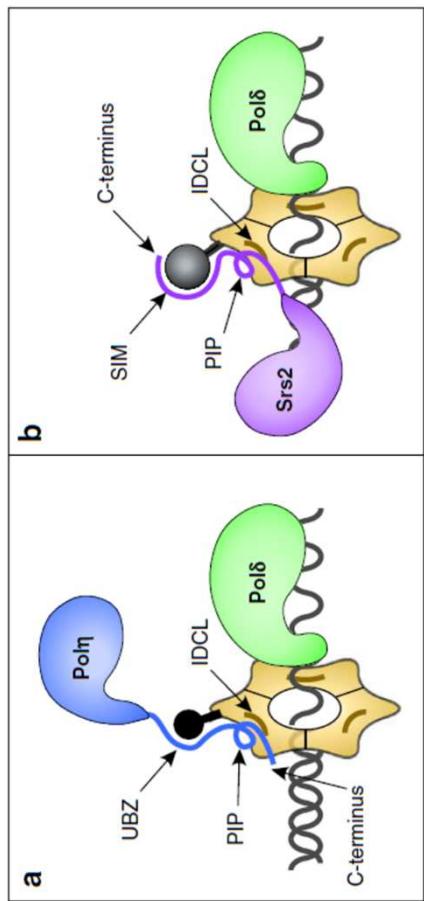

Table 1 PCNA modifications and their effectors

Modification	Effector	Effect	Domains	Pathway	References
Ubiquitylation	Y family polymerases	Binding	PIP	UBZ, UBM	Stelter and Ulrich 2003 Bienko et al. 2005
			Lys 164	Recruitment	
			Lys 127	Repulsion	
			Unknown factor(s)	PCNA	
			Error-free pathway		
			Unknown mechanism		
Sumoylation	hELGI Srs2	Binding Binding	?	PCNA deubiquitylation Inhibition of recombination	Lee et al. 2010 Papouli et al. 2005
	PARI scElg1 scRad18 Eco1	Binding Binding Binding Dissociation (?)	PIP-like SIM PIP-like SIM SIM PIP-like	Inhibition of recombination Genome maintenance PCNA ubiquitylation Cohesion establishment	Pfander et al. 2005 Moldovan et al. 2012 Parnas et al. 2010 Parker and Ulrich 2012 Moldovan et al. 2006

některé viry využívají buněčné PPI moduly k invazi do buněk (přesměrování ve prospěch viru – vazba HPV-E6 na p53)

některé onkogeny jsou výsledkem fúze modulů (permanentní PPI)

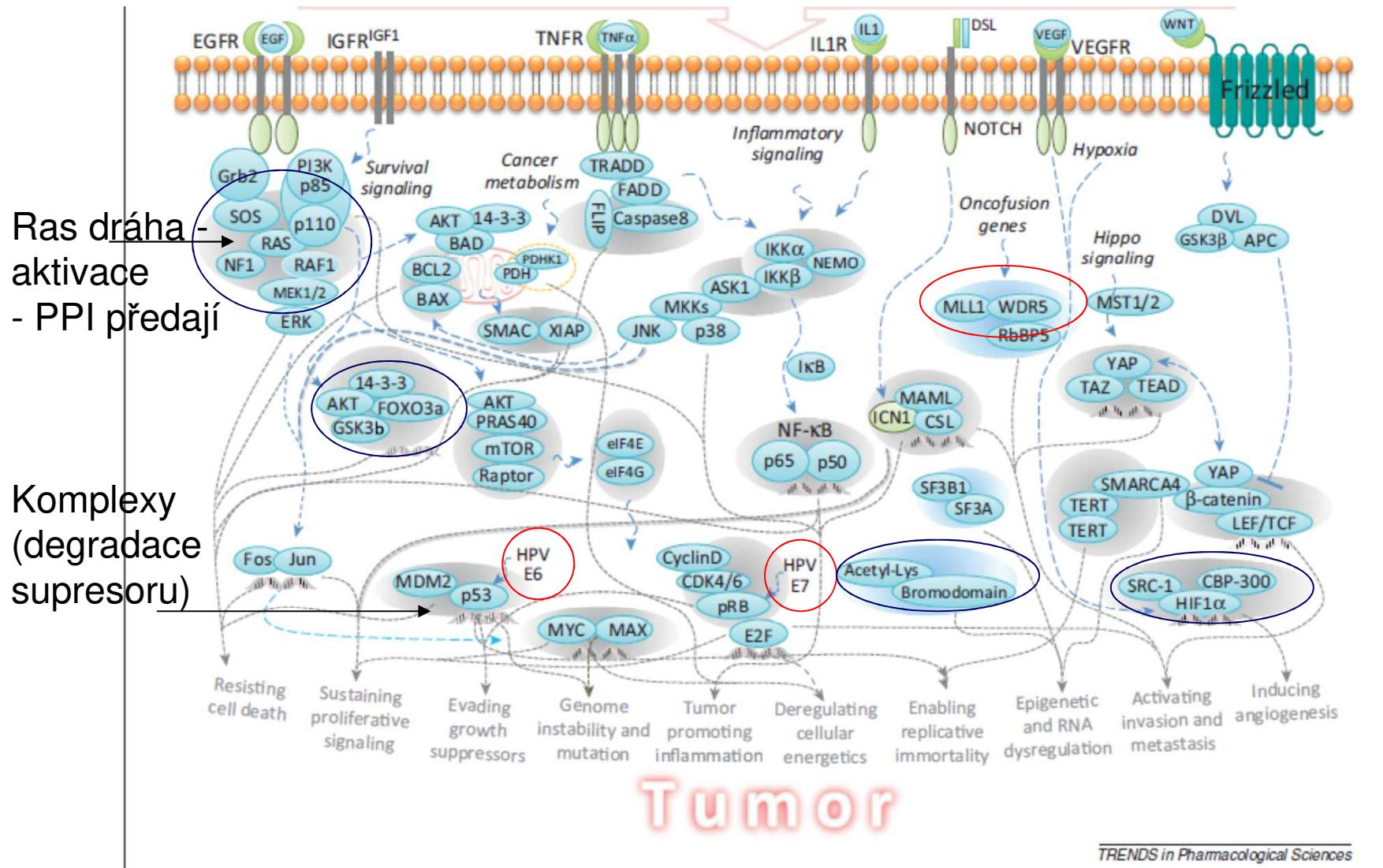

Figure 2. Representative PPIs in oncogenic signaling networks that drive the acquisition and development of hallmarks of cancer. Grey broken arrows connect PPIs to corresponding cancer hallmarks. Some PPIs contribute to multiple features of cancer. It should be noted that some PPIs may impact global processes of cell growth and their precise connections to cancer remain to be established.

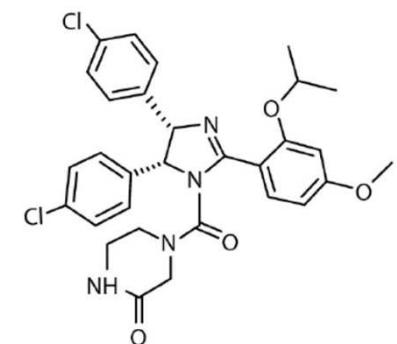
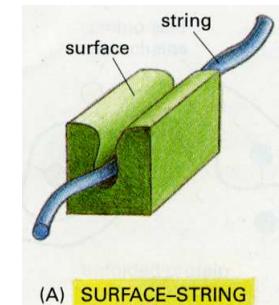
Inhibice PPI

Problémy inhibice (vývoje léků) ...

- interakční plocha $500\text{-}10000\text{A}^2$ (větší než kapsy enzymů pro malé ligandy)
- ploché bez hlubokých kapes (ne jako pro ligandy)
- hydrofobní charakter PPI (nerozpustnost léku)
- nelze vycházet z přirozených ligandů (jako u enzymů)

... ale

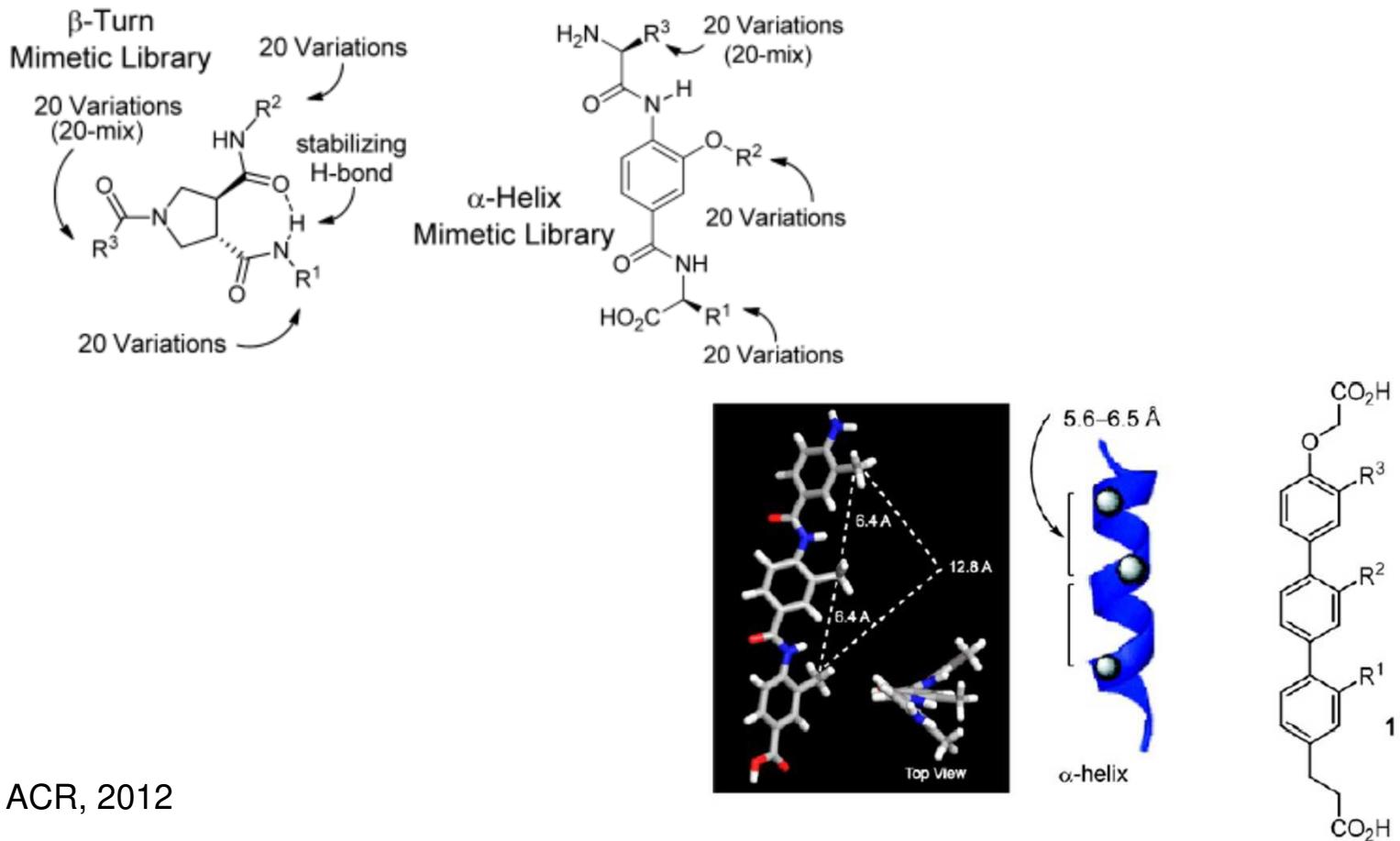
- interakce „peptid ve žlábku“ jsou relativně malé
- lze inhibovat interakci i relativně malou molekulou (hot-spot)
- vhodné je cílení na interakce regulované post-translační modifikací (viz fosfopeptidy)
- proteiny nebo mimikování peptidů

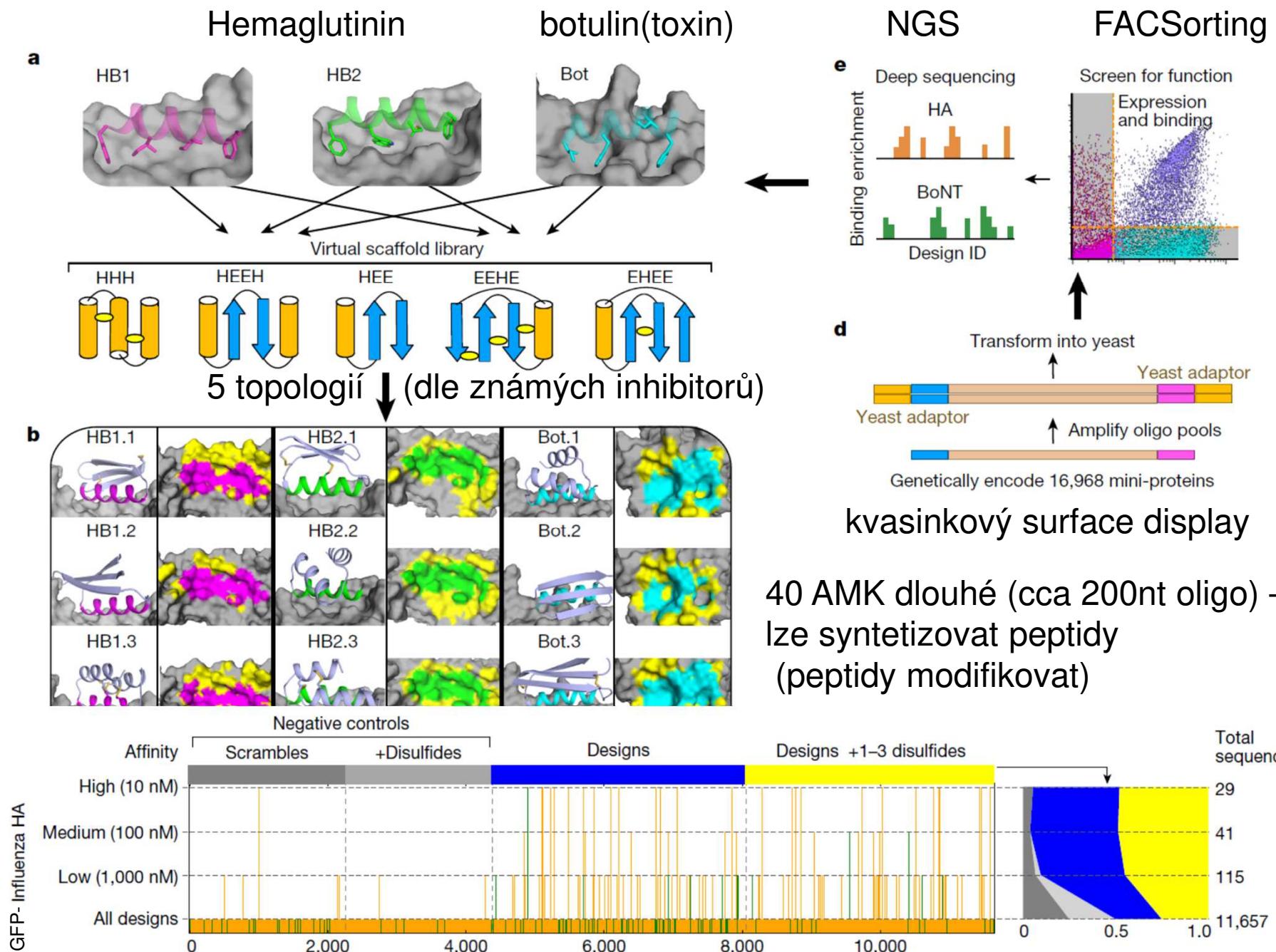
Nutlin-3a

Inhibice PPI – mimikování peptidů

- mimikování peptidů:
sekundárních struktur α
sekundárních struktur β

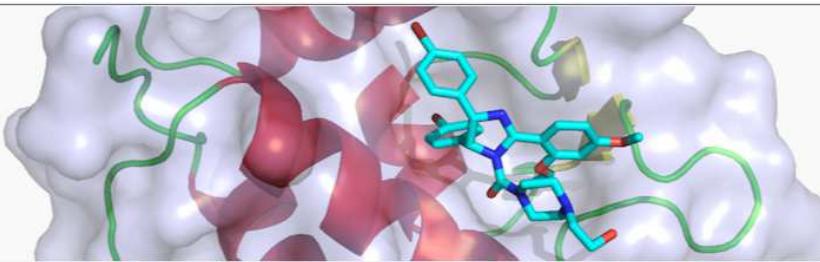

Inhibice PPI - proteiny

iPPI-DB

Inhibitors of Protein-Protein Interaction Database

[Home](#)[Submit a query](#)[User guide](#)[About iPPI-DB](#)[Roadmap](#)[Contribute to iPPI-DB](#)[Acknowledgments](#)[CDithem](#)

iPPI-DB

iPPI-DB contains 1650 non-peptide inhibitors (iPPI) across 13 families of Protein-Protein Interactions. The chemical structures, the physicochemical and the pharmacological profiles of these iPPI are manually extracted from the literature and stored in iPPI-DB.

[+ Learn more !](#)

Labbe et al., NAR, 2015

Choose how to query iPPI-DB

► By pharmacological criteria

Query iPPI-DB one PPI target at a time and optionally refine your search by choosing some specific pharmacological features, physicochemical characteristics for the compounds or extract only drug candidates.

[→ Submit a query now !](#)

► By chemical similarity

Sketch your molecule or copy/paste it as a SMILES, choose

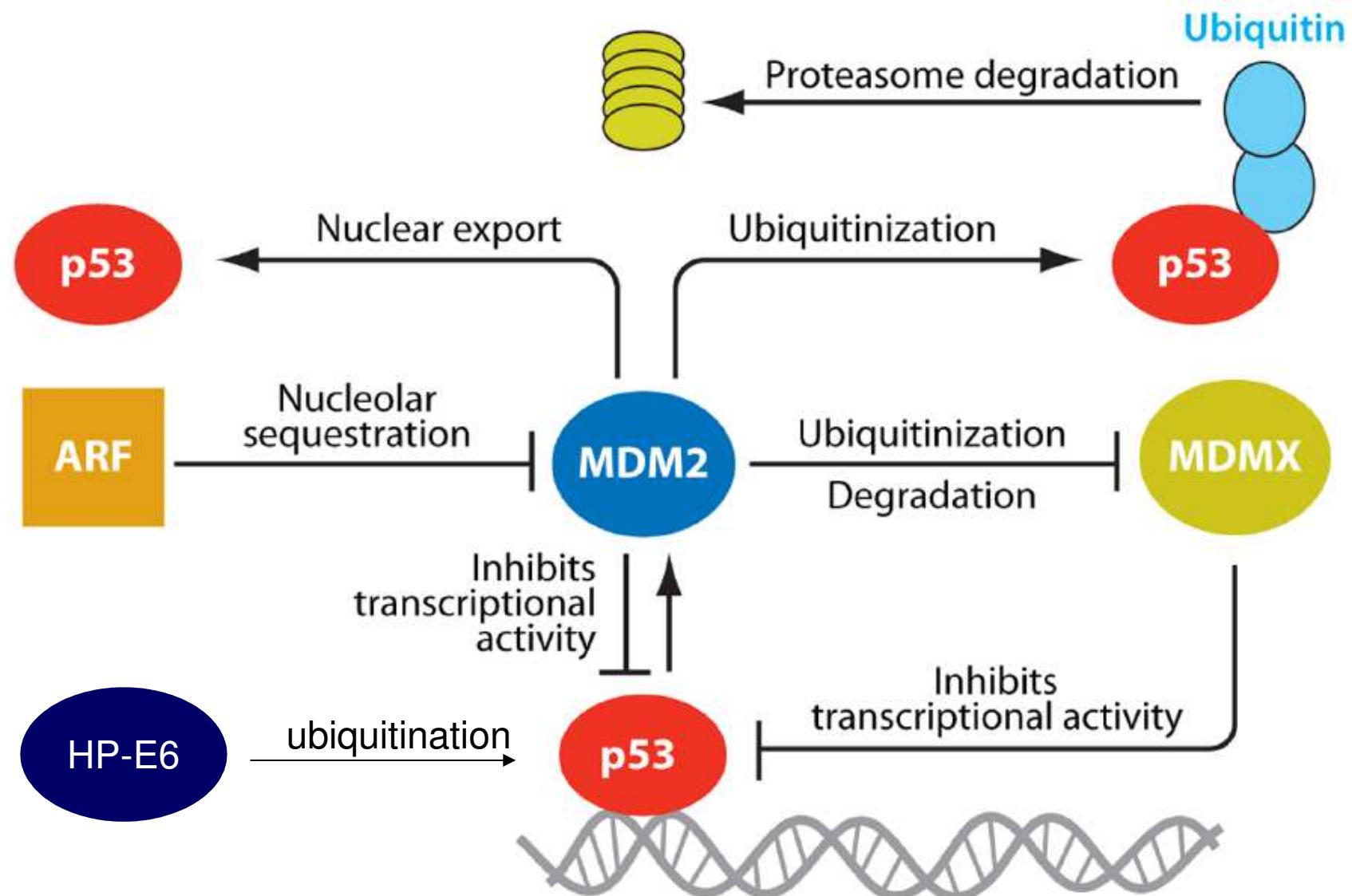
Showing 1 to 47 of 47 entries

← Previous 1 Next →

100%

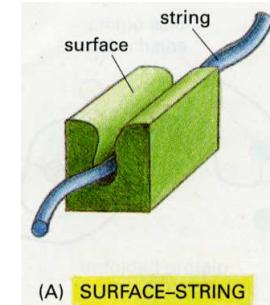
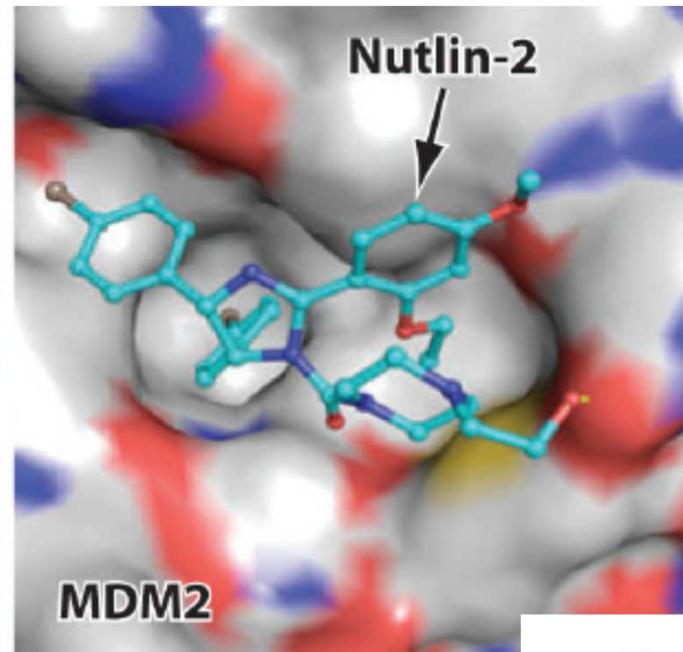
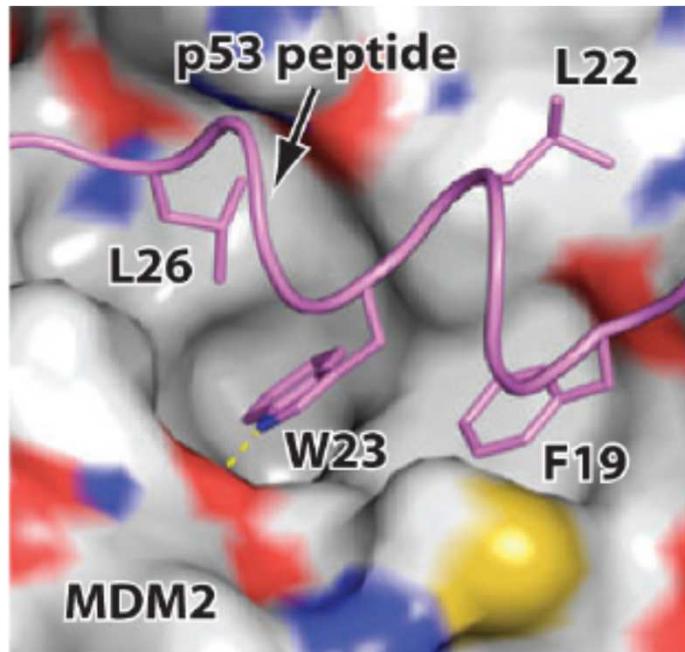
Tn	ID	Compound	RadarChart	Target	Assay	Type	Activity	MW	ALogP	HBD	HBA	TPSA	RB	Ar	Fsp3	R/S	LE	LLE	Biblio
0.34	682			MDM2 Q00987	FP	pKi	6.52	459.15	4.45	2	5	61.44	4	2	0.42	4	0.29	2.07	[57]
0.34	682			MDM2 Q00987	proliferation assay *	pIC50	5.68	459.15	4.45	2	5	61.44	4	2	0.42	4	0.25	1.23	[57]
0.34	682			MDM2 Q00987	proliferation assay *	pIC50	4.77	459.15	4.45	2	5	61.44	4	2	0.42	4	0.21	0.32	[57]

Inhibice PPI: p53-MDM2

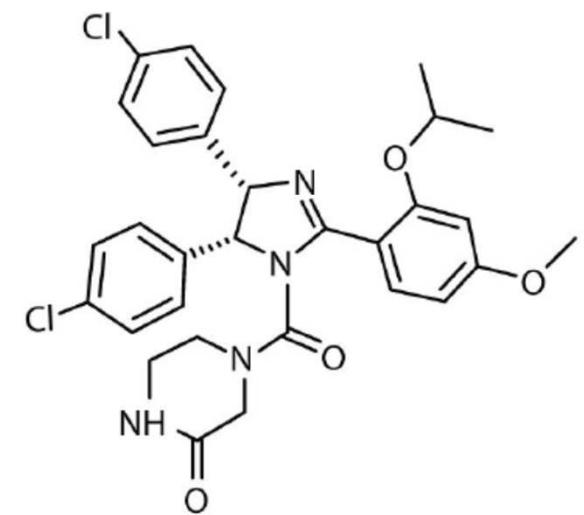

Shangary & Wang, Annu Rev Pharm Toxicol, 2009

Inhibice PPI: p53-MDM2

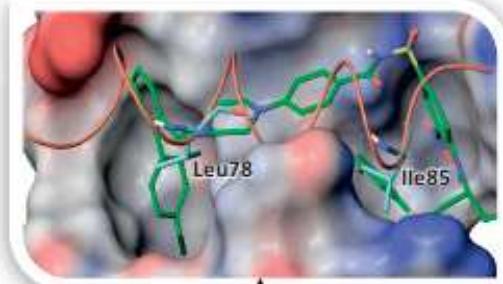
jeden z prvních

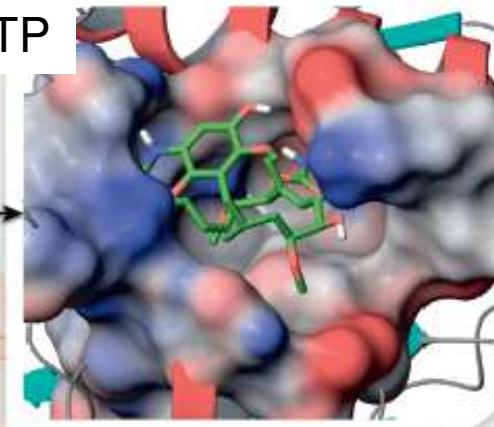
Nutlin-3a

- Inhibice interakce MDM2 stabilizuje p53 – podpora nádorové suprese

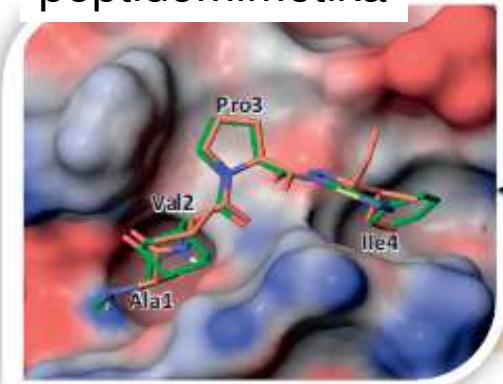
peptidomimetika

kapsa pro ATP

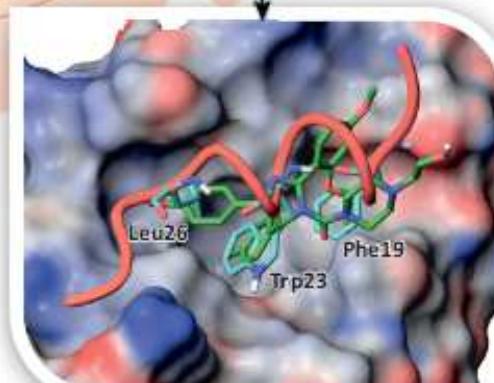

peptidomimetika

fosfopeptidová vazba

acetyl-peptidová vazba

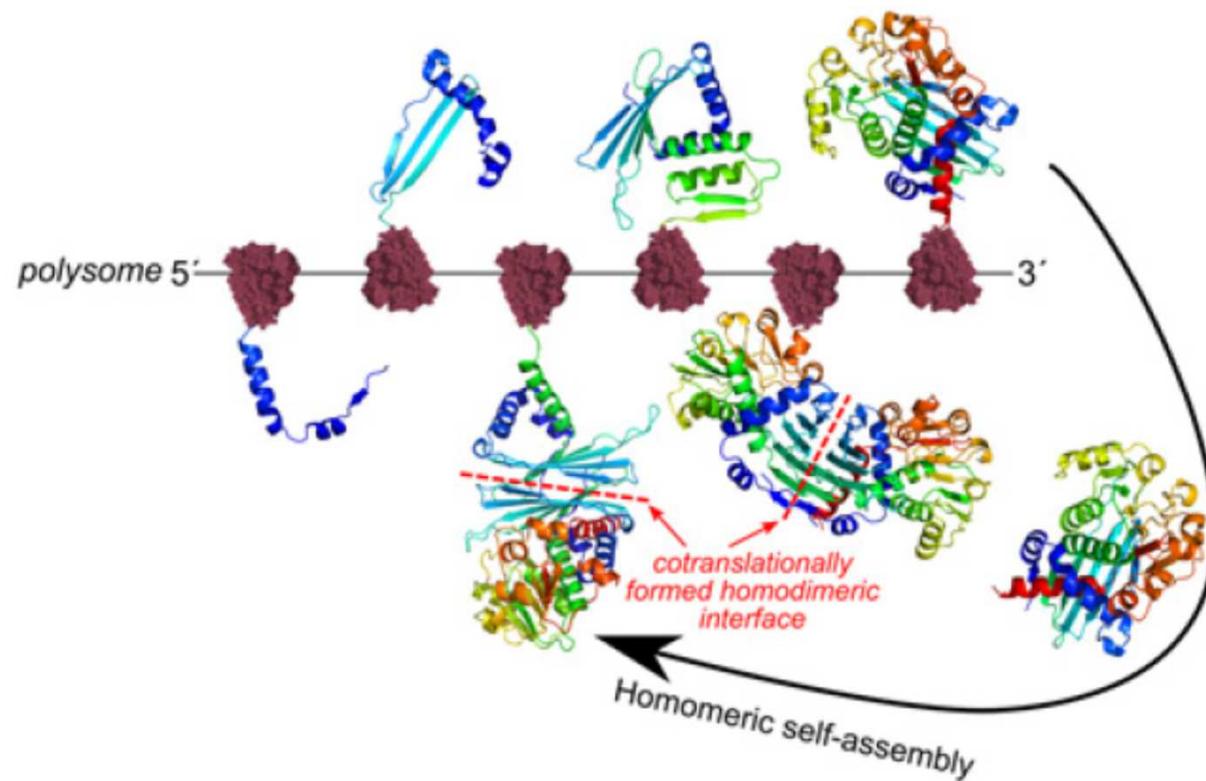
nová peptidomimetika

větší komplexy jsou stabilizovány více interakcemi, ale může se rozpadnout/zablokovat i celý komplex – např. otázka skládání komplexu

Jak se komplexy sestavují - homomery?

nejjjednodušší (běžné) je sestavování homooligomerů (homodimerů), ke kterému může docházet při translaci

Wells a spol, BST , 2015

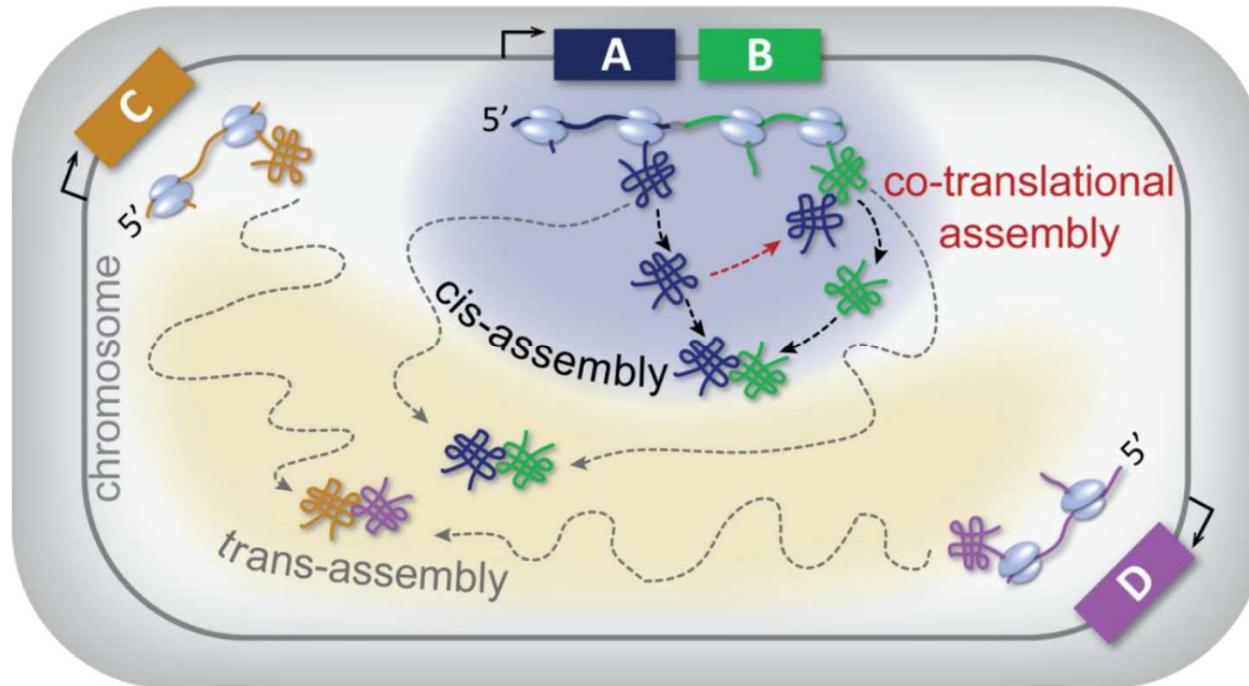
Polypeptidový řetězec má tendenci vytvářet sekundární struktury
-> terciární struktury -> kvarterní tj. komplexy již během syntézy
(šroubovice a listy se k sobě skládají podobným způsobem)

tento toxin je
spíš vyjímka
- skládání je
iniciováno až na
místě (indukce)

Jak se komplexy sestavují - heteromery?

podjednotky se exprimují „nezávisle“ a pak se musí „potkat“ (trans-assembly model) – problém s nespecifickými interakcemi, proteasami, „chaotické“ prostředí buňky ...

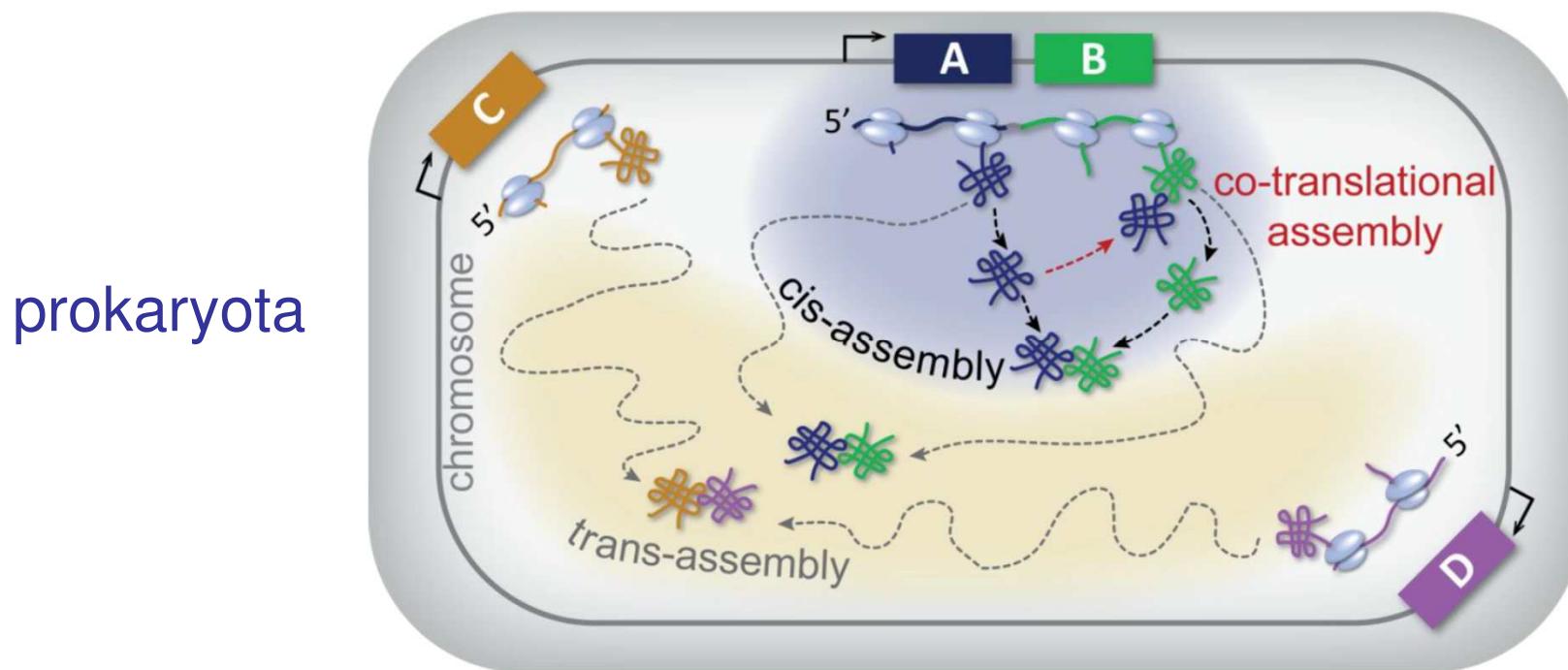

... samostatně by se proteiny neposkládaly, byly by nestabilní (degradace), toxické nebo by agregovaly (proteiny s hydrofobními povrchy – interakce je skryje před solventem)

Shieh et al, Science, 2015

Jak se komplexy sestavují - heteromery?

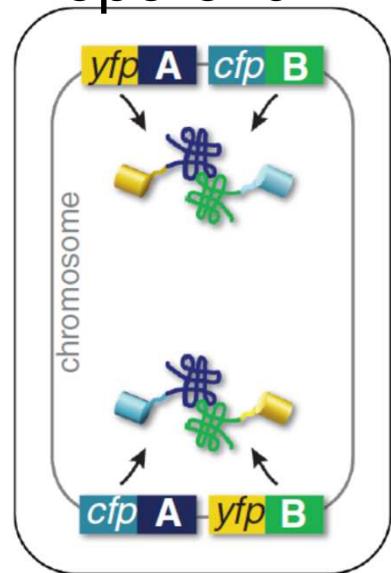
podjednotky se exprimují „nezávisle“ a pak se musí „potkat“ - trans-assembly model ...

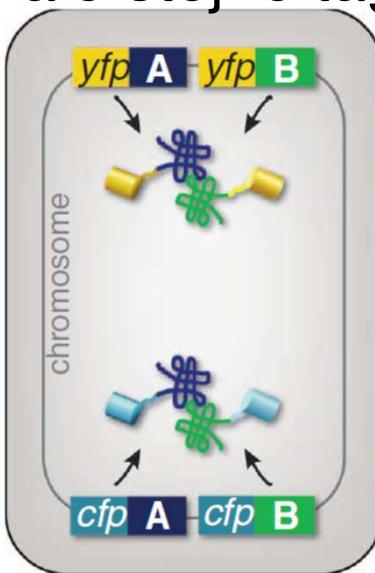
transkripce genů u prokaryot je regulována operony: funkčně vztažené geny/proteiny (komplexy) se transkribují z jednoho operonu (tandemově uspořádané) – polycistronic mRNA – ko-translace a ko-skládání (koordinované v prostoru i čase)

heterodimer luxA-luxB (luminiscenční komplex)

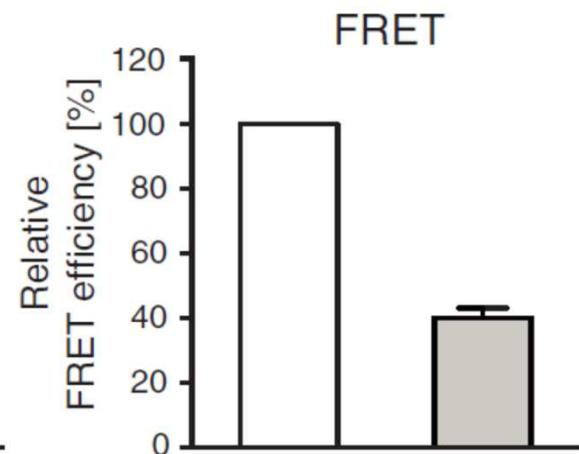
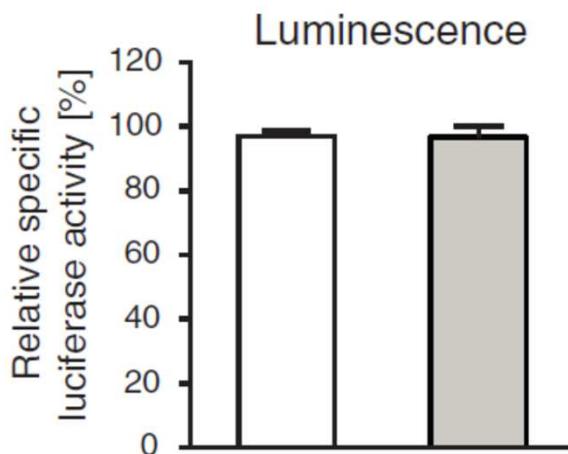
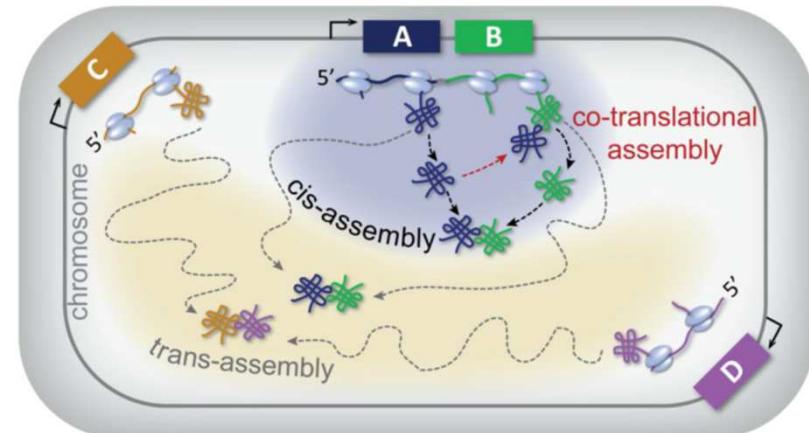
ze stejného
operonu

ze stejného operonu,
ale stejné tagy

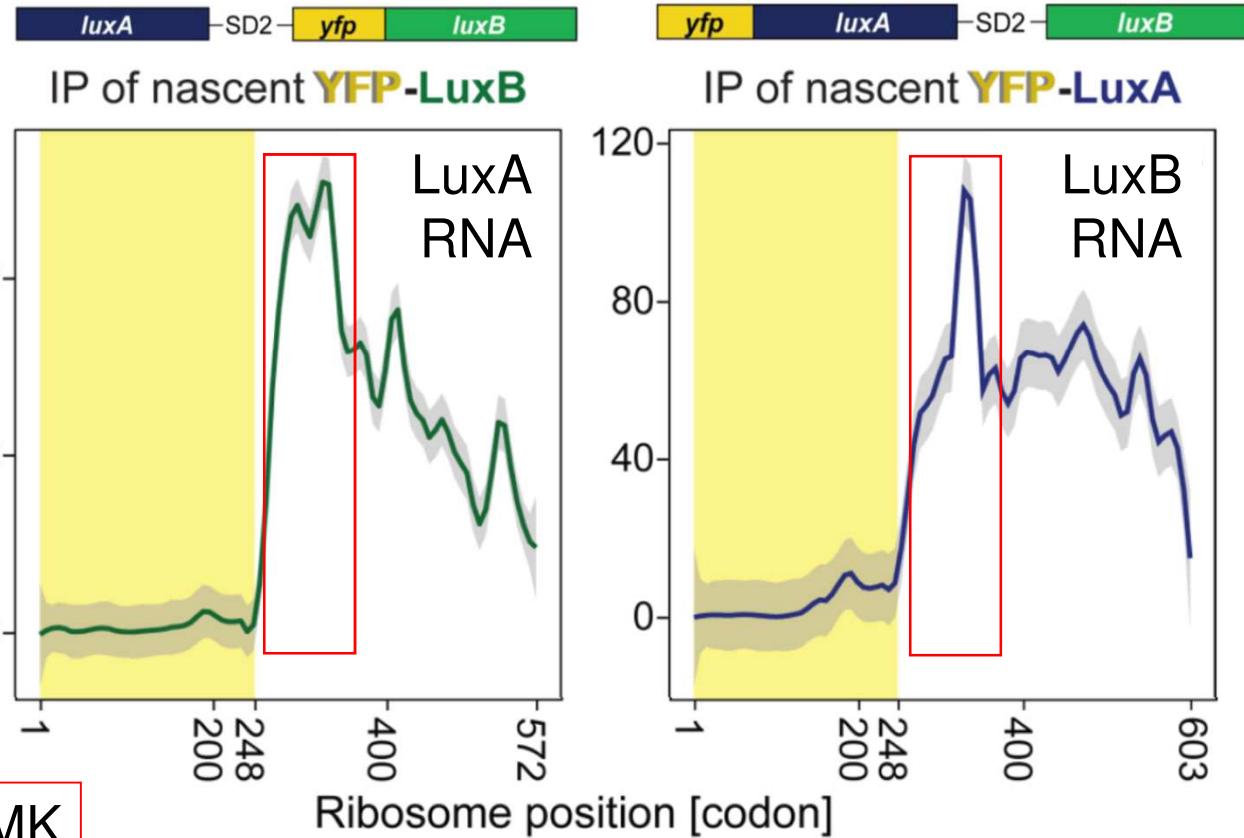
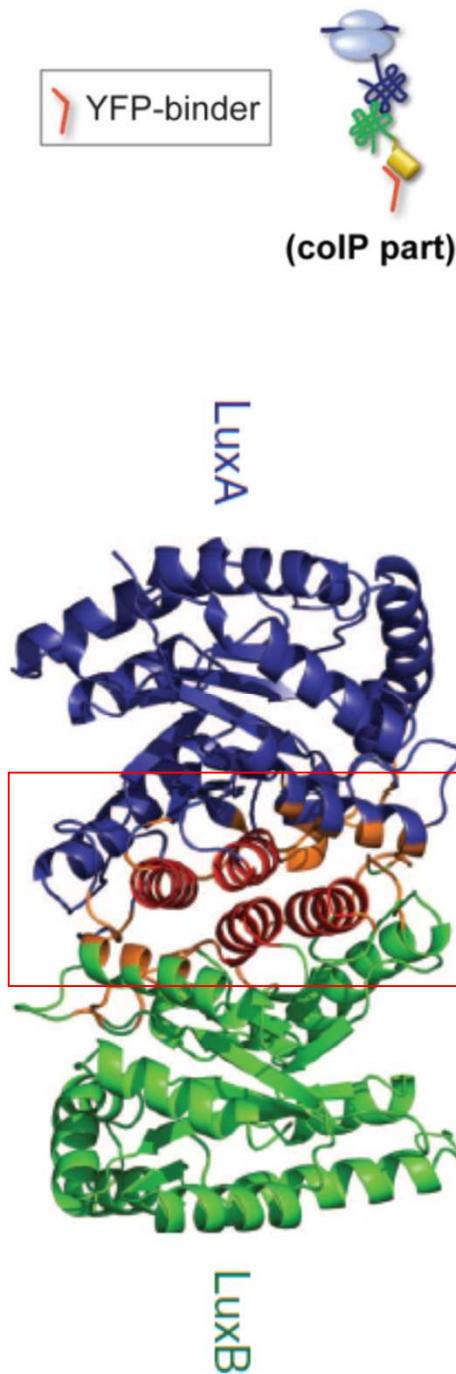

prokaryota

Shieh et al, Science, 2015

koexprimujte (v bakteriích) své proteiny i s partnery z jedné RNA!

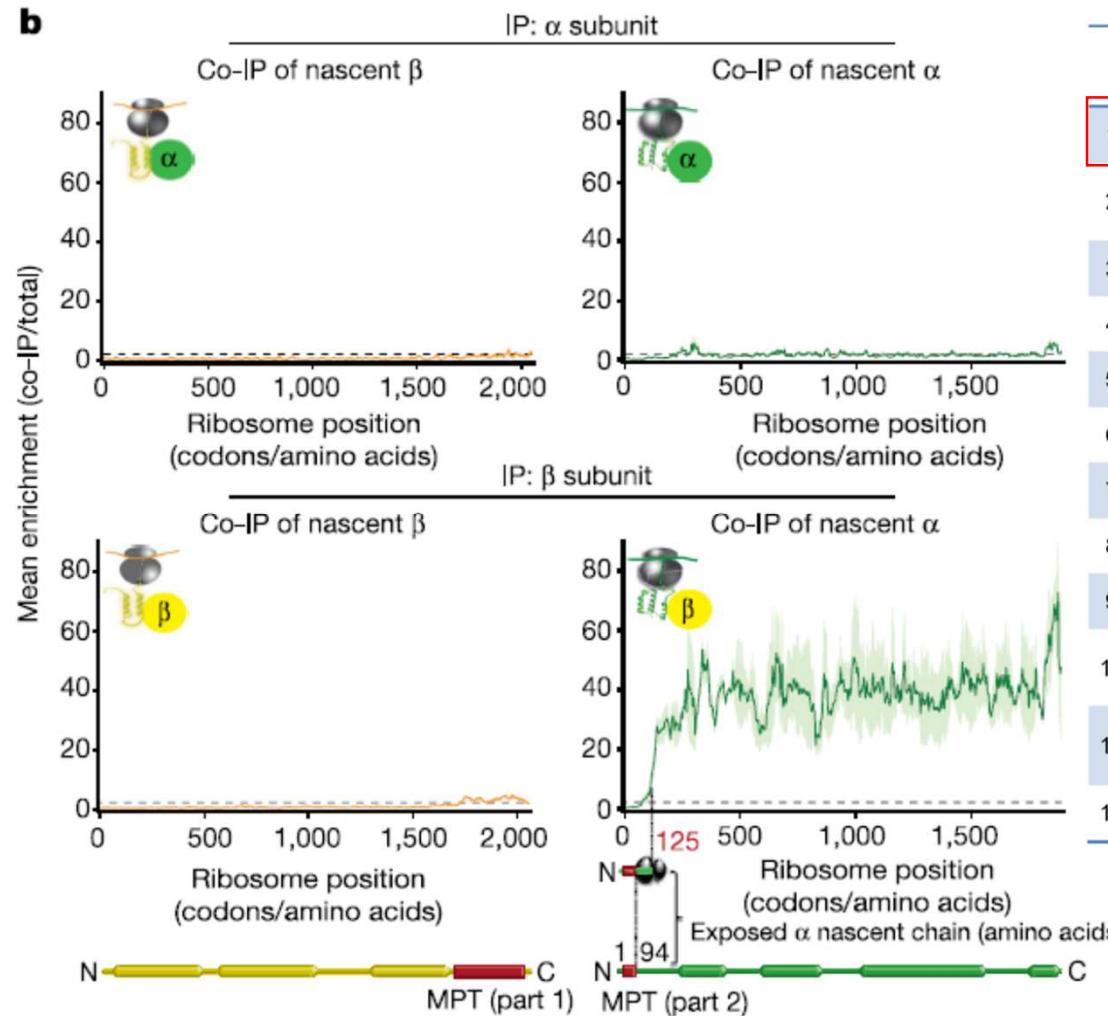

AMK
55-65/
85-100 + 30AMK/90nt uvnitř ribosomu

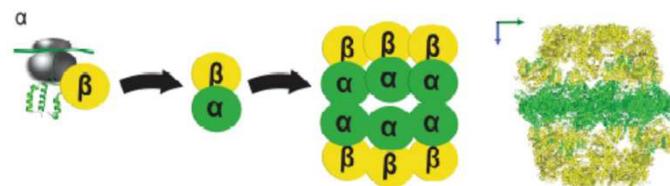
„ribosome profiling“ – imunoprecipitace jednoho proteinu „stahuje“ partnera – pokud interagují už v momentu translace, je zachycena i RNA (partnera) – interakční povrch LuxA-LuxB koreluje s profilem (je precipitována odpovídající RNA)

Podjednotky komplexů jsou ko-exprimovány (eukaryota)

b

Model: assembly of FAS

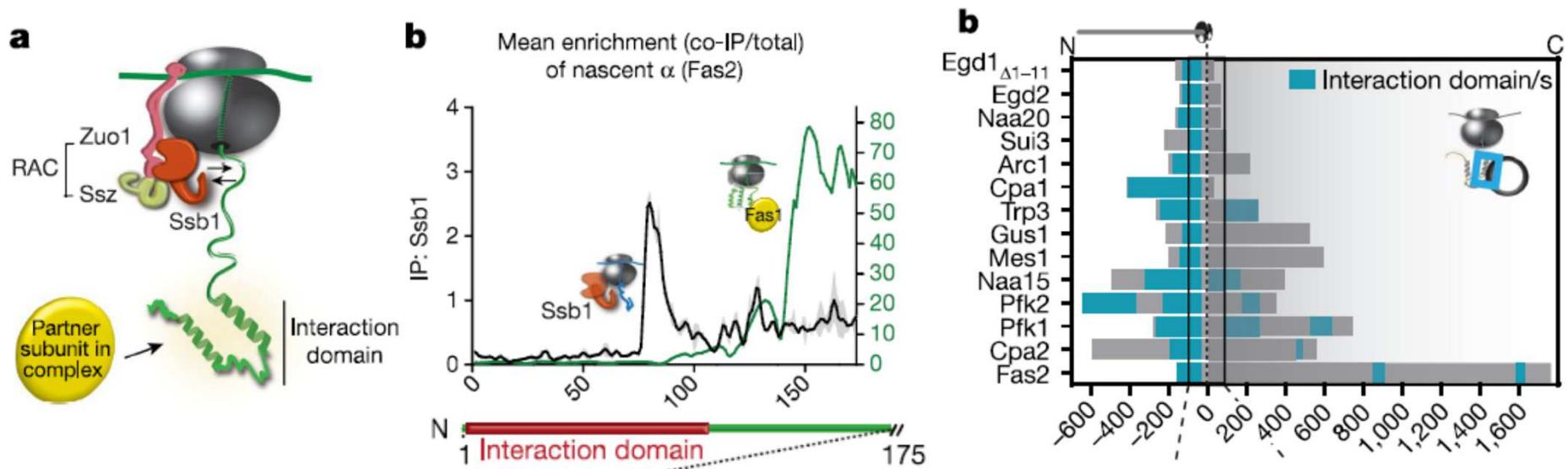

Complex	Bait Subunit	Nascent Polypeptide engaged	Aggregation propensity in $\Delta ssh1/2$
1 Fatty Acid Synthase	β	α	α, β
2 Aminoacyl-tRNA Synthetase	GluRSp, Arc1p, MetRSp	GluRSp, Arc1p, MetRSp	GluRSp, Arc1p, MetRSp
3 N-acetyltransferase A	Naa10	Naa15	Naa10,15
4 N-acetyltransferase B	Naa25	Naa20	N.D
5 Anthranilate Synthase	Trp2p	Trp3p	Trp2p
6 Carbamoyl Phosphate synthetase A	Cpa2p	Cpa1p, Cpa2p	N.D
7 Phosphofructokinase	α, β	α, β	α, β
8 Translation Initiation Factor eIF2	γ	β	γ, β
9 Nascent chain Associated Complex V-type ATPase-Peripheral sub-complex; Vma1,2	α, β	α, β	N.D
10 RiboNucleotide Reductase sub-complex RNR2,4	N.D	N.D	Vma1,2
11 20S proteasome; α 1,2 subunits	N.D	N.D	RNR2
12			α 1,2

9 z 12 komplexů ko-translace
(ostatní 3 -speciální chaperony)

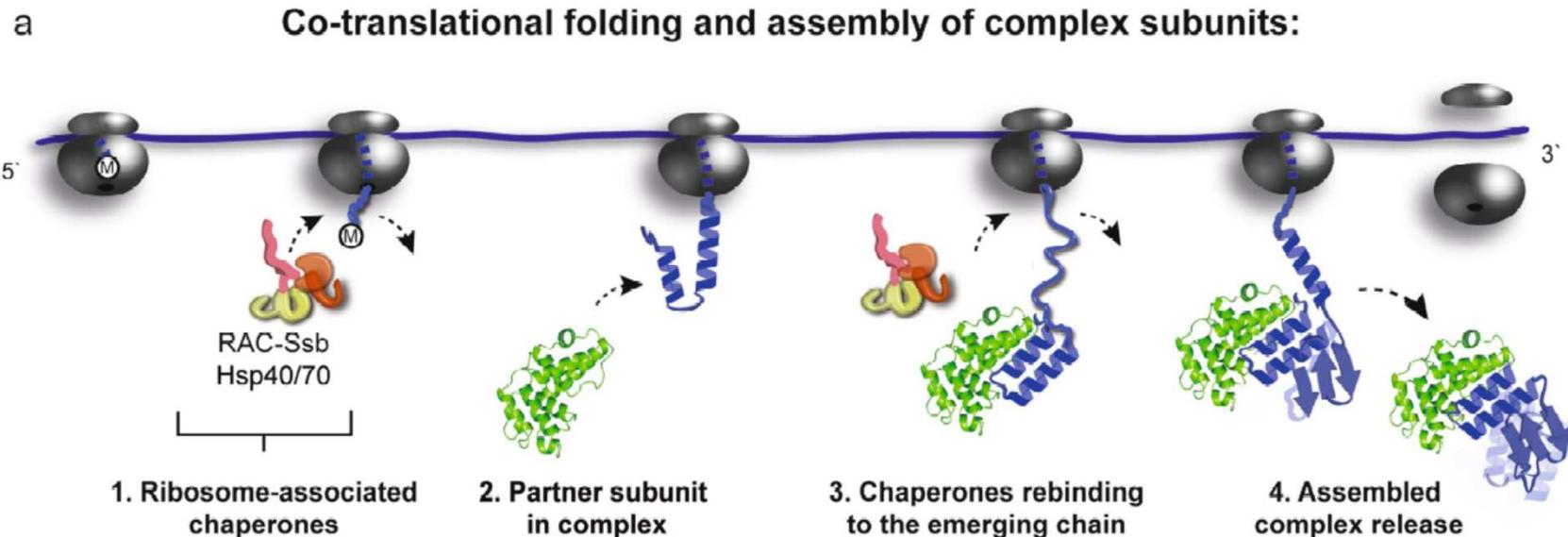
Precipitace (ko-translace) byla „jednosměrná“, tj. jedna podjednotka se vázala na RNA druhé (nikoli naopak) – první byla stabilní, zatímco druhá bez první agregovala (vazba na první zajistila její stabilitu)

Shibber et al, Nature, 2018

chaperon Hsp70/Ssb1 asociovaný s ribozomem – zajišťuje folding domény (hydrofobní části) a poté se uvolní – pak se váže partner

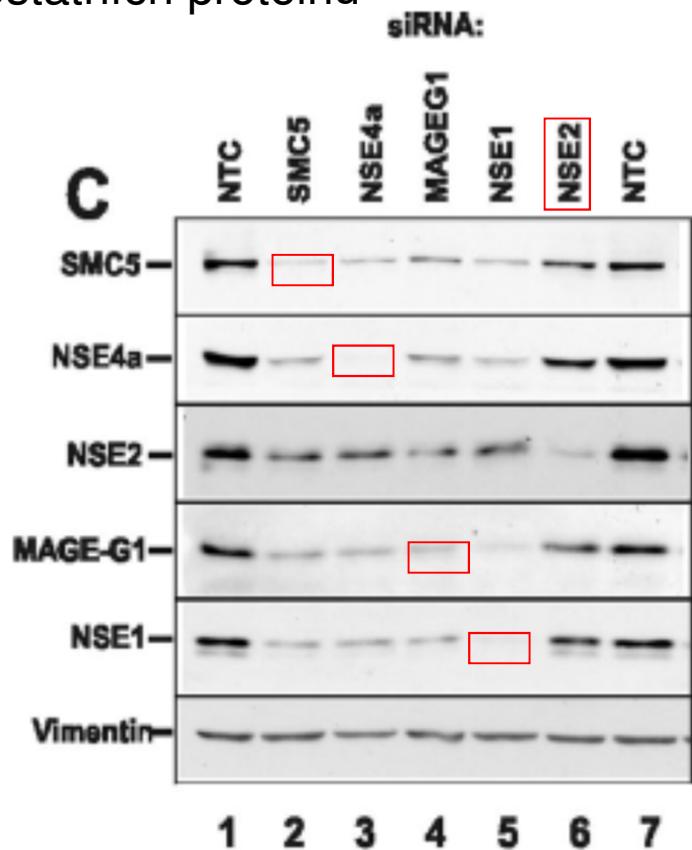
?nejsou na stejné RNA – mechanismus není znám?

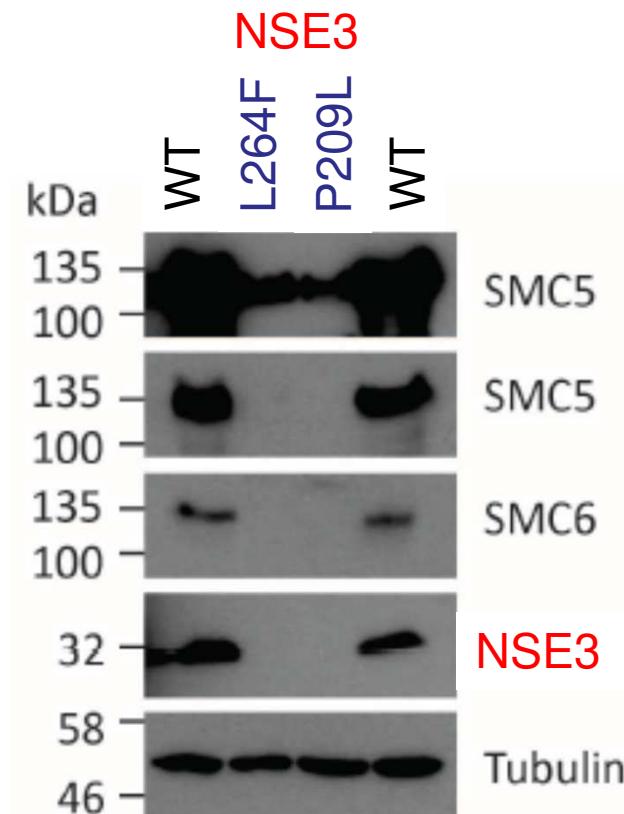
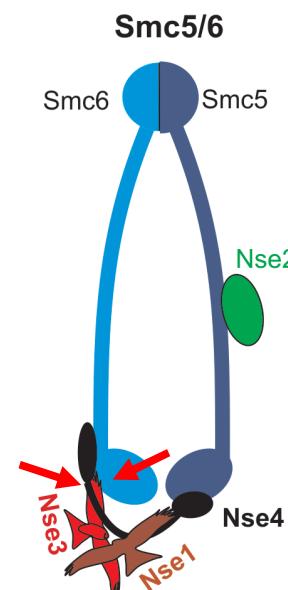
Mayr, Nature, 2018
Shiber et al, Nature, 2018

pokud schází podjednotka (ve stabilním komplexu), tak nefunguje celý komplex – komplex se nesestaví nebo rozpadá (nestabilní – degradace ...)

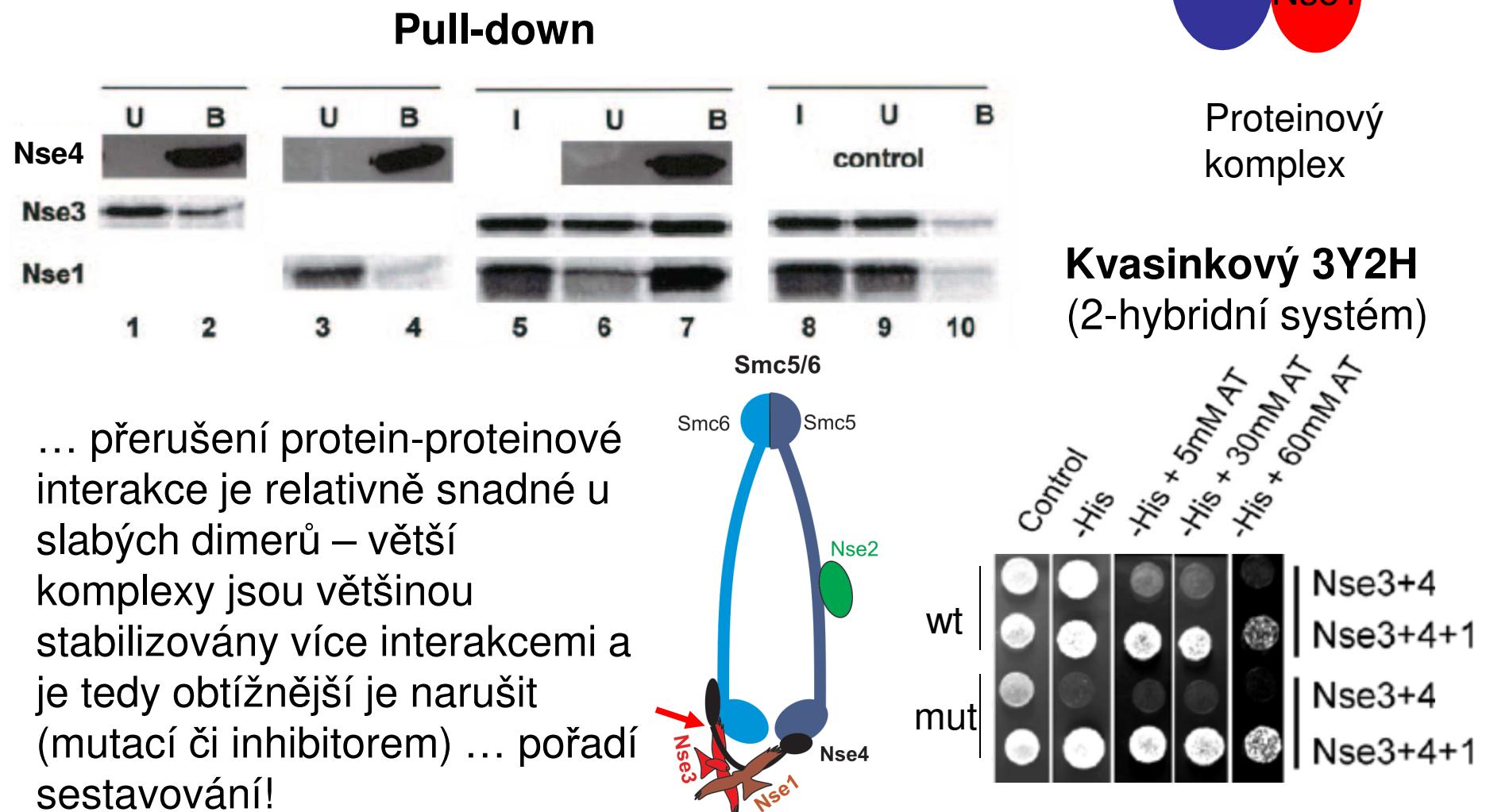
Deplece kterékoliv podjednotky lidského komplexu má za následek pokles hladiny ostatních proteinů

mutace podjednotky držící pohromadě komplex (narušila Nse3-Nse4) může mít podobný efekt ale ...

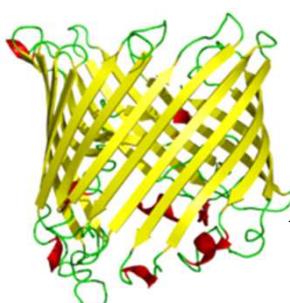

... Stabilita komplexu je zpravidla větší než pouhý součet jednotlivých protein-proteinových interakcí mezi podjednotkami (větší povrch, efekt přiblížení a zorientování partnera ...)

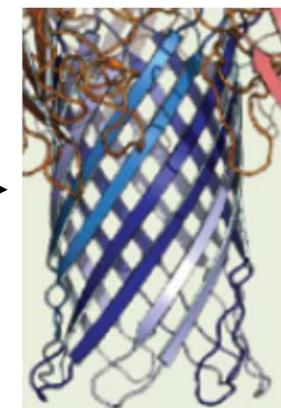
Proč skládat komplexy z menších podjednotek?

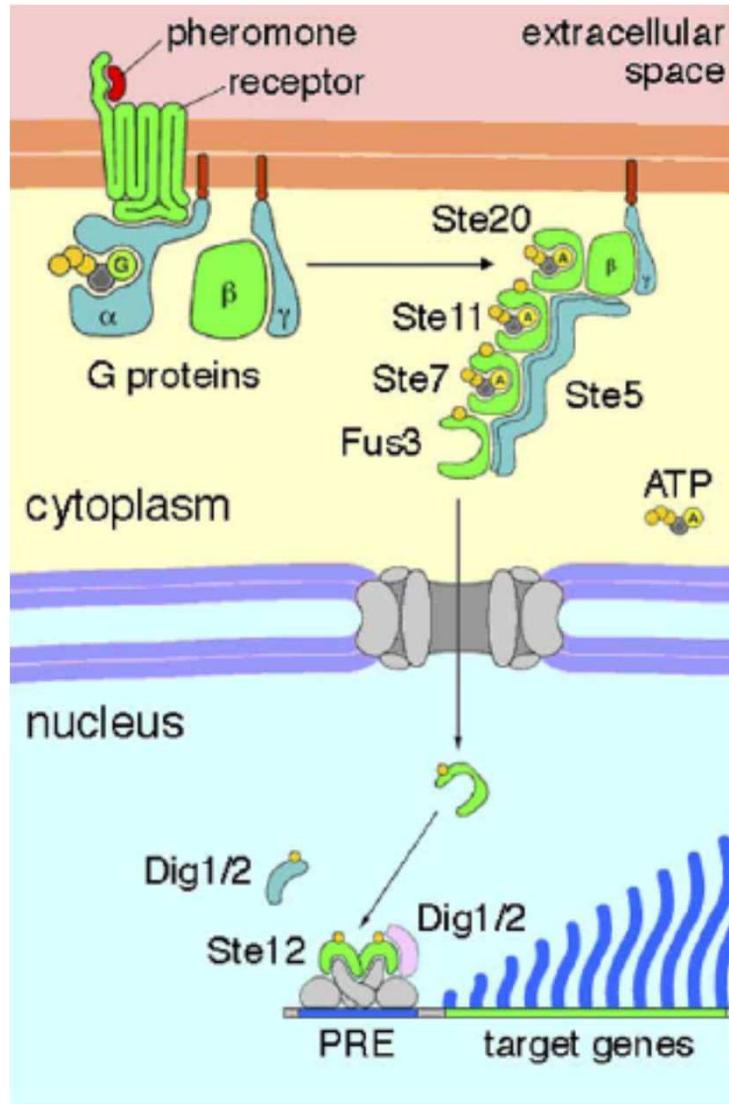
- skládání funkčního komplexu na specifickém místě (toxin je transportován jako rozpustný monomer a poté se skládá => stává se toxickým až mimo původní buňku)
- **skládání i rozpad komplexů jsou snadněji kontrolovatelné, reversibilní (protože podjednotky asocují skrze množství relativně slabých interakcí - nízká energie)**
- velký komplex (homo-oligomer) může být kódován relativně krátkou genetickou informací (skládá se menší protein – větší je méně stabilní a hůře se skládá)
- menší pravděpodobnost defektní makromolekuly (menší gen => méně mutací + dá se relativně snadno vyhnout chybám – odstraní/degraduje se pouze jedna poškozená menší podjednotka => méně energie než pro nápravu celé struktury)
- komplexy mohou být dynamičtější (flexibilnější)
- evoluční výhoda modulů (nový komplex vzniká záměnou podjednotek)

bakteriální toxin

← porin v mitochondrii

Mnoho proteinů obsahuje pouze interakční domény a mají jediný úkol: nukleace multiproteinových komplexů – **scaffold** (lešení) – komplexy pak mohou být i modulární – např. SCF (Skp-cullin-Fbox) různé cullin nebo Fbox (adaptor) molekuly (přednáška M. Adamus)

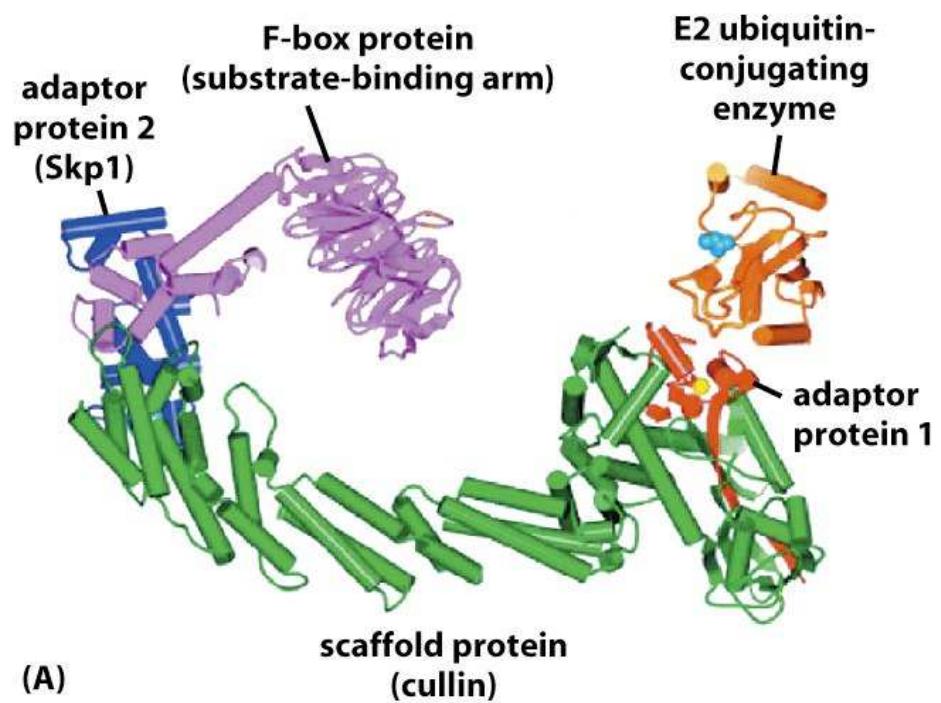
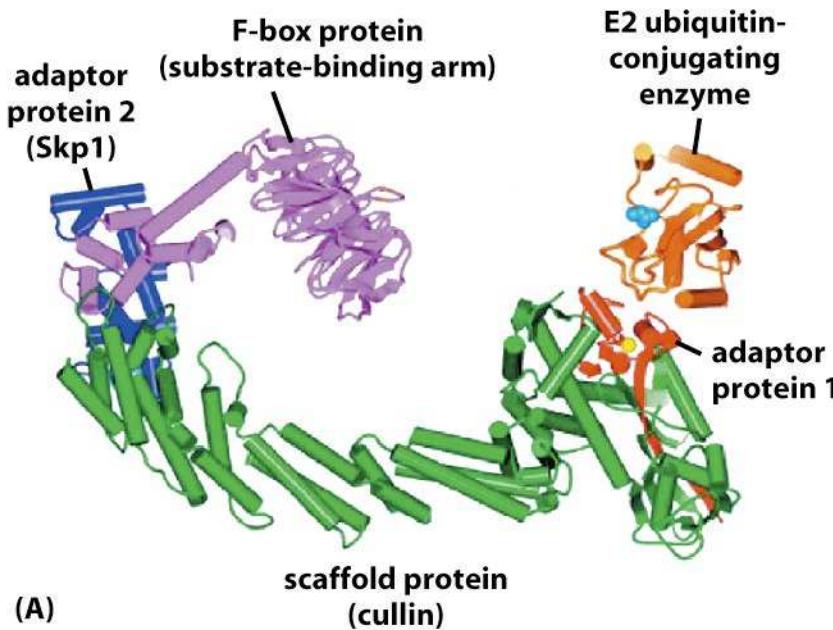
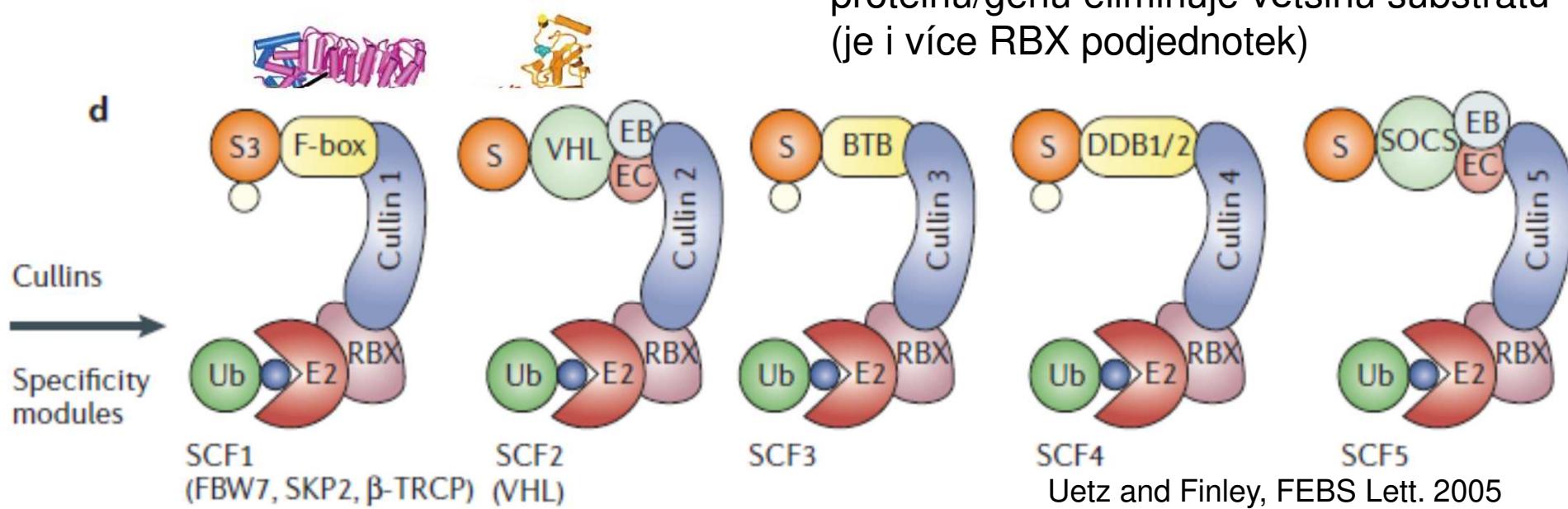

Figure 3-79 *Molecular Biology of the Cell* (© Garland Science 2008)

(A)

Některé komplexy jsou modulární – např.
SCF (Skp-cullin-Fbox)
různé cullin (scaffold) nebo Fbox (adaptor)
molekuly

- různé komplexy rozeznávají různé substráty (ubikvitinace)
- delec jednoho F-box proteinu/genu eliminuje pouze subset substrátů
- delec jednoho cullin proteinu/genu eliminuje větší spektrum substrátů
- delec jednoho RBX (RING-finger) proteinu/genu eliminuje většinu substrátů (je i více RBX podjednotek)

Network/interaktom SCF komplexů a jejich substrátů

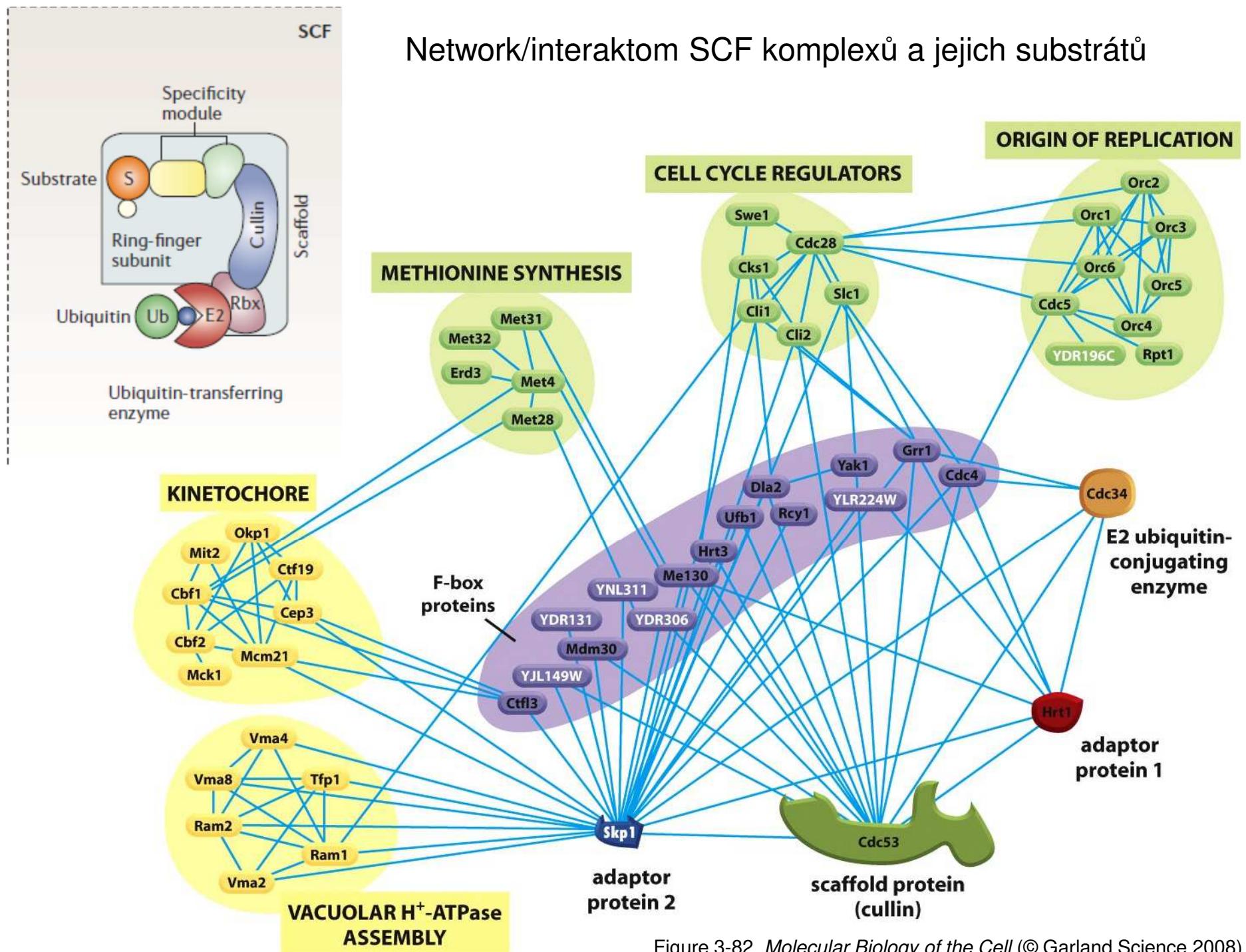

Figure 3-82 Molecular Biology of the Cell (© Garland Science 2008)

Závěry

- proteiny jsou spojeny prostřednictvím interakcí mezi doménami – interakce mohou být modulovány posttranslačními modifikacemi (dynamické komplexy)
- PTM (či jiná změna) může interakci posílit nebo oslavit – asociace „podjednotky“ a modulace komplexu nebo rozpad komplexu (či „odtržení“ podjednotky)
- Stabilita komplexu je zpravidla větší než pouhý součet jednotlivých protein-proteinových interakcí – záleží na způsobu sestavování (pořadí sestavování)
- funkce celého „kompaktního“ komplexu je závislá na každé podjednotce (komplex se nesestaví nebo rozpadne bez všech podjednotek, „stabilnější“ podjednotky pomáhají skládání „labilnějších“ podjednotek – ko-translace)
- u „modulárních“ komplexů mohou některé podjednotky plnit funkci adaptérů či lešení (scaffold)